

ข่าวพันธกิจสำหรับผู้ใหญ่

สำนักงานภาคเอเชีย-แปซิฟิกเหนือ

ไตรมาสที่ 1

มกราคม - กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2022

สารบัญ

	หน้า
ประเทศติมอร์-เลสเต	
1 ค้นหาทางที่แท้จริง / 1 มกราคม 2022	3
2 ดูแลสวนของพระเจ้า / 8 มกราคม 2022	5
3 สู่เส้นทางใหม่ / 15 มกราคม 2022	7
4 พระคัมภีร์สำหรับนักบวชเท่านั้น / 22 มกราคม 2022	9
5 ทูตสวรรค์ท่ามกลางพวกเรา / 30 มกราคม 2022	11
6 การเขียนตีทำให้เกิดพลังแห่งความเชื่อ / 5 กุมภาพันธ์ 2022	13
7 บททดสอบของทีน่า / 12 กุมภาพันธ์ 2022	15
8 รถประจำทางมหัศจรรย์ / 19 กุมภาพันธ์ 2022	17
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	
9 ลูกข่มเหงเพราะศรัทธา / 26 กุมภาพันธ์ 2022	19
10 แม่หม้ายในเมืองอุดมไซ / 5 มีนาคม 2022	21
ประเทศไทย	
11 ให้อภัยคุณแม่ ตอนที่ 1 / 12 มีนาคม 2022	23
12 ให้อภัยคุณแม่ ตอนที่ 2 / 19 มีนาคม 2022	25
13 โอกาสสุดท้ายของพระเจ้า / 26 มีนาคม 2022	27

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 1 มกราคม 2022 ค้นหาทางที่แท้จริง

เล่าโดย มาริอาโน ดา คอสตา วัย 44 ปี...ประเทศติมอร์-เลสเต

มีการจัดงานหลายงานรอบเมืองเพื่อเฉลิมฉลองวันหยุดทางศาสนาครั้งใหญ่ในประเทศติมอร์-เลสเต และผมตัดสินใจว่าจะไปดูการแข่งขัน

การที่จะไปสนามแข่งม้า ผมต้องเดินผ่านโบสถ์เซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส เมื่อผมเดินผ่าน มาริอาโนคนสอนพระคัมภีร์ได้เห็นผมเดินผ่าน เขาเลยวิ่งตามผมมาแล้วพูดว่า

“ถ้าคุณพอมีเวลา คุณอยากเรียนพระคัมภีร์ด้วยกันไหม”

ความจริงผมเคยเรียนพระคัมภีร์กับพวกมิชชันนารีที่บ้านของพวกเขาสองสามครั้ง แต่ผมก็เลิกไป เพราะดูเหมือนว่าพวกเขาจะสอนสิ่งเดียวกับที่โบสถ์ของผมสอน ถึงกระนั้น เมื่อคนสอนพระคัมภีร์วิ่งตามผมมา ผมก็รู้สึกอยากเรียนรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์มากขึ้น

“ครับ ผมอยากเรียนพระคัมภีร์” ผมตอบ

“คุณไม่จำเป็นต้องมาที่บ้านของผม” มาริอาโนกล่าว “ผมจะไปที่บ้านของคุณเอง หลังจากแข่งม้าเสร็จ เราก็ไปที่นั่นได้”

เราไปที่บ้านของผมทันทีหลังการแข่งขันม้าเสร็จ และเริ่มศึกษาพระคัมภีร์ เราเรียนด้วยกันสี่เดือน และผมตกลงจะไปโบสถ์แอ๊ดเวนตีสกับมาริอาโนทุกวันสะบาโต แต่ผมก็ยังคงไปที่โบสถ์ของผมในวันอาทิตย์ ผมคิดว่าไม่เห็นจะผิดอะไรกับการนมัสการในวันเสาร์และวันอาทิตย์ด้วยกัน

หลังจากนั้นไม่นาน มีมิชชันนารีคนใหม่มาถึง ผมได้ศึกษาพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์กับเขา เราอ่านในพระธรรมดาเนียล 7:25 บอกว่า “พระองค์จะตรัสถ้อยคำโอ้อวดต่อองค์ผู้สูงสุด จะข่มเหงวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด และจะตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงเวลาและบัพัญญู”

ที่บ้าน ผมเปิดพระคัมภีร์และอ่านข้อนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า “พระองค์จะตรัสถ้อยคำโอ้อวดต่อองค์ผู้สูงสุด จะข่มเหงวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด และจะตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงเวลาและบัพัญญู”

ผมพูดกับตัวเองว่า “สิ่งที่ฉันเชื่อมาหลายปีไม่เป็นความจริงหรือเนี่ย”

ผมปิดพระคัมภีร์และพยายามจะนอนให้หลับ ผมสงสัยว่าพวกมิชชันนารีพยายามจะหลอกผมหรือเปล่า บางทีพวกเขาอาจตั้งใจให้ผมอ่านข้อพระคัมภีร์ข้อนี้เพื่อโน้มน้าวให้ผมเข้าร่วมคริสตจักรของพวกเขา

เมื่อตื่นขึ้น ผมเปิดไฟและอ่านพระคัมภีร์ข้อเดิม “พระองค์จะตรัสถ้อยคำโอ้อวดต่อองค์ผู้สูงสุด จะข่มเหงวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด และจะตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงเวลาและบัพัญญู” คราวนี้ ผมรู้สึกว้าว คริสตจักรของผมได้เปลี่ยนเวลาของวันสะบาโตและกฎที่ประกาศวันที่เจ็ดคือวันสะบาโตหรือเปล่า

ต่อมาผมตระหนักว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังพิพากษาใจผม

ผมตัดสินใจอดอาหารทันที และอธิษฐานอ้อนวอน “วันเสาร์หรือวันอาทิตย์กันแน่ที่เป็นวันสะบาโตที่แท้จริง คริสตจักรของผมหรือคริสตจักรแอ๊ดเวนตีสเป็นคริสตจักรที่แท้จริงกันแน่”

หลังจากอดอาหารและอธิษฐานเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ความคิดหนึ่งผุดกับผมว่า “คุณควรทำตามที่เขาเขียนไว้ในพระคัมภีร์”

ผมตั้งใจแน่วแน่แล้วว่าจะทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าตามที่ระบุไว้ในพระคัมภีร์

แม้ผมจะไปโบสถ์ทุกวันสะบาโต แต่ศาสนาจารย์ประจำโบสถ์ไม่เคยชวนให้ผมรับบัพติศมา หลังจากจบการนมัสการ ผมกับศาสนาจารย์ประจำโบสถ์มักจะรับประทานอาหารด้วยกันและคุยกันเกี่ยวกับเรื่องในพระคัมภีร์

วันสะบาโตหนึ่ง ระหว่างหมดช่วงโรงเรียนสะบาโต และเตรียมเข้าช่วงเทศนา ผมได้ถามศาสนาจารย์ว่า “เมื่อไรจะมีการจัดพิธีบัพติศมาสำหรับคนใหม่ที่ต้องการรับบัพติศมา”

ศาสนาจารย์ตอบว่า “มันก็ขึ้นอยู่กับบุคคลที่ต้องการรับบัพติศมา เราสามารถจัดเตรียมพิธีบัพติศมาให้เขาหรือเธอได้ทุกเมื่อที่พวกเขาพร้อม”

ในขณะนั้นผมได้ตัดสินใจพูดออกมาว่า “ถ้ามีพิธีบัพติศมา ผมก็อยากรับบัพติศมาด้วย”

ทันทีที่ศาสนาจารย์ได้ยินดังนั้น เขาก็กอดผม และมีสมาชิกทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ได้เห็นภาพแห่งความสุขของเราจึงเข้ามาจับมือผมและโอบกอดผมเช่นกัน

“คุณได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้า” พวกเขาบอกผม

เมื่อผมได้ยินคำเหล่านั้นผมก็ร้องไห้ ผมได้พบหนทางที่แท้จริงของพระเจ้าแล้ว

ทุกวันนี้มาริโอเป็นคนสอนพระคัมภีร์ และได้นำผู้คนมากมายมาสู่วิถีที่แท้จริงของพระเจ้าผ่านการศึกษาพระคัมภีร์ และฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะได้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับคนเหล่านั้นหลายคนในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า

เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของท่านเมื่อหกปีที่แล้ว ได้ช่วยสร้างโรงเรียนเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสแห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศติมอร์-เลสเต สำหรับเงินถวายในไตรมาสนี้ จะถูกส่งไปช่วยสร้างหอพักที่โรงเรียนแห่งนี้เพื่อให้เด็ก ๆ จากหมู่บ้านห่างไกล สามารถเข้าเรียนที่โรงเรียนได้ อย่างเช่นมาริโอทำหน้าที่เป็นผู้สอนพระคัมภีร์ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับแผนการถวายของท่าน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อประจำวันสะบาโตที่ 8 มกราคม 2022

ดูแลสวนของพระเจ้า

เล่าโดย มาริโอ ดา คอสต้า วัย 44 ปี

สวนผักเป็นสถานที่ที่ดีในการสอนพระวจนะของพระเจ้า มันเป็นส่วนที่เมล็ดแห่งความจริงสามารถหยั่งรากได้

หลายคนในประเทศติมอร์-เลสเตมีสวนผักอยู่ใกล้บ้าน พืชผลเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำอาหารและผลผลิตที่เกินมา สามารถขายผลผลิตนั้นเพื่อหารายได้ได้ พืชผลที่สำคัญในสวนของครอบครัวอันได้แก่ ข้าวโพด มันสำปะหลัง และมันเทศ สวนหลายแห่งยังปลูกผักใบเขียว ฟักทอง มะละกอ กัลวย และถั่วลิสง

ผมกำลังทำงานอยู่ในสวนของตัวเองเมื่อหัวหน้ามิชชันนารีของคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสมายู่ที่บ้านของผม “เรากำลังจัดโปรแกรมสามเดือนเพื่อฝึกอบรมคนสอนคัมภีร์” เขากล่าว “คุณควรเข้าร่วมกับเรา”

ผมชอบความคิดนี้ ผมกระตือรือร้นที่จะแบ่งปันความรักครั้งใหม่ของผมที่มีต่อพระเยซูหลังจากเพิ่งรับบัพติศมา เมื่อเสร็จสิ้นโปรแกรมการฝึกอบรม นักเรียนทั้งหมดได้ไปพบกันที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีสในเมืองดิลี ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศติมอร์-เลสเต ทั้งนี้เพื่อแจ้งนักเรียนให้ทราบว่าใครจะได้ไปรับใช้ที่ไหน ผมไม่ได้ถูกเลือก เพราะมีคนที่ยอมรับหลักสูตรสอนพระคัมภีร์มากกว่าตำแหน่งที่ต้องการ

ผมกลับมาที่หมู่บ้านของผมเพื่อดูแลสวนของผมตามเดิม และผมยังเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งของคริสตจักรด้วย

หลายปีผ่านไป ผู้นำคริสตจักรอีกคนเรียกผมจากเมืองดิลี เขากล่าวว่า “ผมมีความคิดดีๆ ทำไมคุณไม่รับใช้พระเจ้าด้วยการสอนพระคัมภีร์ในพื้นที่ที่คุณอยู่”

ผมชอบความคิดนี้ และไม่นานจากนั้น ผมก็ได้มาที่หมู่บ้านโคโคตะ ผมแนะนำตัวเองให้กับ อาดอลโฟ ชาวบ้านคนหนึ่ง ผมบอกเขาว่าผมอาศัยอยู่ห่างไกลออกไปอีกหมู่บ้านหนึ่ง และถูกส่งมายังหมู่บ้านนี้ในฐานะคนสอนพระคัมภีร์ของคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส เขาไม่เคยได้ยินเรื่องของคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส จึงทำให้เขาอยากที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม

ผมบอกกับอาดอลโฟ ถึงเรื่องของตัวผมเองว่ามาเรียนรู้ความจริงในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องวันสะบาโต และการตัดสินใจเข้าร่วมกับคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสได้อย่างไร ผมเปิดพระคัมภีร์และพูดเกี่ยวกับวันของพระเจ้าที่แท้จริงคือวันเสาร์ ไม่ใช่วันอาทิตย์

ผมเห็นว่าการสอนหนาของเราระตุ้นให้ อาดอลโฟสนใจเพิ่มมากขึ้น ผมอธิษฐานอ้อนวอนขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดใจของเขา

สามวันต่อมา ผมกลับไปที่บ้านของอาดอลโฟอีกครั้ง และเชิญชวนเขาให้มาทำงานในสวนของแองเจโล ซึ่งเป็นเพื่อนบ้าน ผมพบว่าชาวบ้านยินดีรับความช่วยเหลือจากผมในสวนของพวกเขา และในขณะที่เราทำงาน ผมสามารถสอนพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องในพระคัมภีร์ได้ ขณะที่อาดอลโฟกับผมช่วยแองเจโลในสวนของเขา ผมได้แบ่งปันพระคำของพระเจ้า ผมเห็นว่าอาดอลโฟและแองเจโลเพลิดเพลินกับการสนทนา เมื่อเราทำงานเสร็จตอนบ่ายแก่ๆ อาดอลโฟก็มาหาผมและพูดว่า “คุณช่วยสอนพระคัมภีร์ให้ผมได้ไหม”

เขากับผมเริ่มพบกันในตอนกลางคืนเพื่อศึกษาพระคัมภีร์ เนื่องจากในหมู่บ้านไม่มีไฟฟ้าใช้ ผมจึงต้องจัดหาน้ำมันก๊าดสำหรับจุดตะเกียง ระหว่างวัน ผมสอนพระคัมภีร์กับชาวบ้านคนอื่นๆ ขณะที่ช่วยพวกเขาในสวนด้วย

อาดอลโฟกลายเป็นชาวบ้านคนแรกที่เข้าร่วมนมัสการกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส จากนั้นเอง เจโลขอให้สอนพระคัมภีร์กับเขาบ้าง เขาเป็นผู้นำคริสตจักรท้องถิ่นมาเป็นเวลา 12 ปีแล้ว และชาวบ้านหลายคนก็โกรธเมื่อเห็นว่าเขากำลังศึกษาพระคัมภีร์กับผม ผมได้ยืนยันว่าพวกเขาวางแผนที่จะทำร้ายผม

แองเจโลกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของเขาและของผม เขาแนะนำให้หยุดการศึกษาพระคัมภีร์ไปก่อนในตอนนั้น ผมและเขากำลังรวบรวมและกินมะพร้าวแห้งปอกเปลือกในสวนของเขา ผมสังเกตเห็นมะพร้าวแห้งต้นหนึ่งเริ่มแตกหน่อ ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติที่มะพร้าวที่ตายแล้วจะแตกหน่อได้

“เรามาลูกมะพร้าวกันและทำข้อตกลงกับพระเจ้ากันเถอะ” ผมบอกแองเจโล “ถ้างานของพระเจ้าจะอยู่ในแผ่นดินนี้ ลูกมะพร้าวก็จะมีชีวิตอยู่ด้วย แต่ถ้างานของพระเจ้าต้องจบลงหรือตายในแผ่นดินนี้ ลูกมะพร้าวก็จะตายด้วย”

สิบปีผ่านไป มะพร้าวที่ตายแล้วก็เติบโตเป็นต้นไม้ที่แข็งแรง แองเจโลสังเกตเห็นได้ ในการไปเยี่ยมหมู่บ้านครั้งล่าสุด ผมพบกับแองเจโล และเขาประกาศว่าเขาต้องการรับบัพติศมา

ผมหวังว่าอีกหลายจิตวิญญาณจะถูกส่งไปยังพระเจ้าในสวนที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้ผมเพื่อดูแลในประเทศติมอร์-เลสเต

เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของท่านเมื่อหกปีที่แล้ว ได้ช่วยสร้างโรงเรียนเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งแรกและแห่งเดียวในเมืองหลวงของประเทศติมอร์-เลสเต คือเมืองดิลี สำหรับเงินถวายในไตรมาสนี้ จะถูกส่งไปช่วยสร้างหอพักที่โรงเรียนแห่งนี้เพื่อให้เด็ก ๆ จากหมู่บ้านห่างไกล เช่นหมู่บ้านโคโคตะ สามารถเข้าเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ได้ ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับแผนการถวายของท่าน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 15 มกราคม 2022

สู่เส้นทางใหม่

เล่าโดย อาดอลโฟ มอนไตโร วัย 40 ปี...ประเทศติมอร์-เลสเต

ผมรักคริสตจักรของผมที่หมู่บ้านโคโค๊ะ ประเทศติมอร์-เลสเต ผมเข้าร่วมนมัสการทุกๆ วันอาทิตย์ ผมไปร่วมการประชุมอธิษฐานทุกครั้ง ผมมีส่วนร่วมในกิจกรรมของคริสตจักรทุกครั้ง

จน มาริโอ ได้มาที่หมู่บ้านของผม

เมื่อมาเยี่ยมที่บ้าน มาริโอบอกผมว่า เขาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านห่างไกลออกไป แต่ถูกส่งมาที่หมู่บ้านของผม ในฐานะอาสาสมัครสอนพระคัมภีร์ให้กับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ผมไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสมาก่อน

มาริโอบอกผมว่าเขาพบความจริงในพระคัมภีร์เกี่ยวกับวันสะบาโตวันที่เจ็ดได้อย่างไร และตัดสินใจเข้าร่วมคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส เขาเปิดพระคัมภีร์และพูดเกี่ยวกับวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง เขากล่าวว่า วันของพระเจ้าเป็นวันเสาร์ไม่ใช่วันอาทิตย์ ผมเห็นหลักฐานในพระคัมภีร์ว่าวันเสาร์เป็นวันที่เจ็ดและวันอาทิตย์นั้นเป็นวันแรก

ผมเริ่มอธิษฐานอย่างจริงจังต่อพระเจ้า ผมถามพระองค์ว่า ผมควรดำเนินชีวิตตามแบบเก่าและให้วันแรกเป็นวันบริสุทธิ์ หรือควรไปในทางใหม่ คือวันที่เจ็ดเป็นวันศักดิ์สิทธิ์

“พระองค์เจ้าข้า” ผมอธิษฐานอ่อนวอน “ทางเก่าถูกต้องหรือทางใหม่ถูกต้อง”

ผมอธิษฐานติดต่อกันสามวัน คืนหนึ่ง เมื่อผมนอนหลับ ผมได้ฝันว่าข้างหน้ามีทางสองทาง: ทางเก่าและทางใหม่ มีคนยืนอยู่ข้างหน้าผมแล้วพูดว่า “จะดีกว่าถ้าคุณเดินตามทางใหม่แล้วออกจากทางเก่า”

ในตอนเช้าผมตื่นขึ้น และคิดเกี่ยวกับความฝัน มันดูเหมือนจริงมาก

วันนั้น มาริโอกลับมาที่บ้านของผมอีกครั้ง และชวนผมให้ไปทำงานช่วยเขาที่สวนของแองเจโลเพื่อนของผม ขณะที่เราทำงาน มาริโอแบ่งปันพระคำของพระเจ้ากับแองเจโล มาริโอมักจะพูดเกี่ยวกับพระคัมภีร์ในขณะที่เขาช่วยชาวบ้านในสวนของพวกเขา เราสนุกกับการฟังเขา แต่คำพูดของเขาสัมผัสใจผมเป็นพิเศษในวันนั้น ผมขอให้เขาสอนพระคัมภีร์ให้กับผม

หลังจากรับบัพติศมาได้ไม่กี่เดือนต่อมา ผมก็สอนภรรยาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ เธอรับบัพติศมาพร้อมกับสมาชิกอีกสองครอบครัวในหมู่บ้านของเรา

ชีวิตไม่ได้ง่ายเลยตั้งแต่เราเข้าร่วมคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส หลายปีหลังการบัพติศมาของภรรยาผม พี่ชายของเธอซึ่งเป็นผู้ผู้นำในคริสตจักรเดิมของเรา เรียกร้องให้เราละทิ้งศรัทธาของเรา เขายังทุบตีภรรยาของผมต่อหน้าผม

พี่ชายภรรยาผมพูดว่า “มีเพียงแค่นามของเธอเท่านั้นที่จะเปลี่ยนมานับถือศาสนานี้ได้ แต่เธอตามเขาไปไม่ได้”

แต่ภรรยาของผมประกาศว่าเธอตั้งใจจะเดินตามเส้นทางใหม่

“ฉันแต่งงานแล้ว และมีครอบครัวแล้ว” เธอกล่าว “สามีของฉันเป็นหัวหน้าครอบครัว ถ้าเขาอยู่บนเส้นทางที่ฉันต้องไป ฉันก็จะไปกับเขาแม้กระทั่งจุดจบของโลก”

เมื่อเราต้องเผชิญกับแรงกดดันอย่างหนักจากญาติพี่น้อง แต่พระเจ้าดีต่อเรามาก ภรรยาของผมและผมได้อธิษฐานเผื่อญาติๆ ของเรา แม่ของผม และลูกพี่ลูกน้องสองคนของผมได้เข้าร่วมคริสตจักรแอ๊ดเวนตีส์เช่นกัน

ผมไม่มีเงินมากพอที่จะสนับสนุนพระกิตติคุณของพระเจ้า เพราะผมเป็นเพียงแค่งานรักษาความปลอดภัย แต่ผมมีพลังที่จะแบ่งปันความจริงกับผู้อื่น การนำวิญญูณมาหาพระเยซูเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผม เพราะผมรู้ว่าทุกจิตวิญญาณมีค่ามากในสายพระเนตรของพระเจ้า ผมบอกทุกคนที่ผมพบว่าพระเยซูทรงรักพวกเขาจริงๆ และต้องการช่วยพวกเขาให้รอด

โปรดอธิษฐานเผื่อสมาชิกแอ๊ดเวนตีส์ในหมู่บ้านโคโคเต อธิษฐานให้พวกเขาจะสามารถแบ่งปันพระกิตติคุณกับหมู่บ้านใกล้เคียงได้ และอธิษฐานเผื่อโรงเรียนแอ๊ดเวนตีส์แห่งเดียวในประเทศติมอร์-เลสเตที่เมืองดิลี ซึ่งเป็นเมืองหลวง ที่ซึ่งเด็กๆ ในหมู่บ้านจะสามารถเรียนหนังสือได้ในขณะที่พักอยู่ในหอพักที่สร้างขึ้นด้วยความช่วยเหลือจากเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 22 มกราคม 2022
พระคัมภีร์สำหรับนักบวชเท่านั้น

เล่าโดย แองเจโล วัย 43 ปี...ประเทศติมอร์-เลสเต

ผมใฝ่ฝันที่จะศึกษาพระคัมภีร์ แต่ผู้นำคริสตจักรของผมบอกกับผมว่าพระคัมภีร์มีไว้สำหรับนักบวชเท่านั้น

ผมจะเล่าให้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง

ผมโตมาในครอบครัวคริสเตียน และมีจะช่วยงานในโบสถ์ของผมในหมู่บ้านโคโคเต ประเทศติมอร์-เลสเต ตอนผมอายุ 23 ปี ผมเริ่มช่วยนำกลุ่มเยาวชนของคริสตจักร และเมื่อตอนอายุ 27 ปี ผมเข้าร่วมกับกลุ่มมิชชันนารีเพื่อออกไปประกาศนอกหมู่บ้าน พอผมอายุได้ 31 ปี ผู้นำของคริสตจักรได้เห็นความกระตือรือร้นของผม และได้ขอให้ผมเป็นผู้นำชุมชนแห่งหนึ่งในหมู่บ้านของผม เป็นเวลา 12 ปีที่ผมเป็นผู้นำในชุมชนและเทศนาทุกวันอาทิตย์จากหนังสือคำสอนของคริสตจักร

เมื่อคนสอนพระคัมภีร์ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ที่ชื่อมาริโอปรากฏตัวขึ้นในหมู่บ้านของผม เขาได้อาสามาช่วยงานในสวนของผม ขณะที่เราทำงานไปด้วยกัน มาริโอได้บอกความจริงจากพระคัมภีร์ที่ผมไม่เคยได้ยินมาก่อน และผมก็ต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมด้วย

โอกาสของผมมาถึงเมื่อที่การประชุมใหญ่ของผู้นำจากคริสตจักรของผม ผมมีโอกาสดำเนินการแนะนำให้เราแต่ละคนได้รับการศึกษาทบทเรียนในพระคัมภีร์และพระคัมภีร์ด้วย ทั้งนี้เพื่อใช้ในการสอนคนในชุมชนของเรา

ท่านบิชอปซึ่งเป็นหัวหน้านักบวช ได้พูดกับผมว่า “เราไม่สามารถสอนคุณเกี่ยวกับพระคัมภีร์ได้ เพราะนักบวชเท่านั้นที่สามารถศึกษาพระคัมภีร์ได้ แต่เราสามารถสอนเพียงแคบทบทเรียนสั้น ๆ เกี่ยวกับหลักคำสอนของเรา เพื่อที่คุณจะสามารถสอนคนอื่น ๆ ในชุมชนของคุณ”

เมื่อการประชุมสิ้นสุดลง ใจผมก็รู้สึกกระสับกระส่าย

“ทำไมผมเรียนพระคัมภีร์ไม่ได้” ผมสงสัย

ผมอธิษฐานถามพระเจ้าว่า “พระเจ้า...ใครคือพระเจ้าที่แท้จริงกันแน่ ผมต้องการจะรู้ความจริงเพื่อที่จะสอนเกี่ยวกับพระองค์ในชุมชนได้”

เมื่อกลับถึงบ้าน ใจของผมยังคงรู้สึกไม่สบายใจ และผมก็ได้ตามหาคนสอนพระคัมภีร์ของแอ๊ดเวนตีส์มาที่บ้าน

“คุณช่วยมาสอนพระคัมภีร์ให้ผมได้ไหม” ผมถาม “ผมพร้อมที่จะเรียนพระคัมภีร์กับคุณตลอดทั้งปี”

หลังจากนั้น ผมกับมาริโอได้เปิดพระคัมภีร์ของเขา และเราได้ศึกษาหลักข้อเชื่อพื้นฐาน 28 ประการของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์

เมื่อเราได้ศึกษาด้วยกันมาหลายเดือนแล้ว มาริโอได้พูดว่า “ตอนนี้คุณได้รู้ความจริงอันบริสุทธิ์แล้ว ได้โปรดอย่าสอนความเท็จต่อที่ชุมชนของคุณอีก เพราะถ้าคุณสอนสิ่งที่ไม่เป็นความจริง คุณจะไม่มีโอกาสเข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า”

ผมรู้ว่ามาริโอพูดความจริง ผมได้อ่านพระดำรัสของพระเยซูผ่านทางสาวกของพระองค์ว่า “เพราะฉะนั้น ใครทำให้ข้อเล็กน้อยเพียงข้อหนึ่งในพระบัญญัตินี้ มีความสำคัญน้อยลง และสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย คนนั้น จะได้ชื่อว่าเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในแผ่นดินสวรรค์ แต่ใครที่ประพฤติและสอนตามธรรมเนียมบัญญัติ คนนั้นจะได้ชื่อว่าเป็นใหญ่ในแผ่นดินสวรรค์” (มัทธิว 5:19)

ผมอยากถูกเรียกว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ ผมรู้สึกเศร้าและรู้สึกผิดเกี่ยวกับอดีตของผม และผมได้ลาออกจากตำแหน่งผู้นำในชุมชนทันที แต่ดูเหมือนว่า เป็นการยากที่จะออกจากคริสตจักร เป็นเวลาถึงหกปีที่ผมได้กระเสือกกระสนและดิ้นรน ผมได้อธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้า...เมื่อไรผมถึงจะได้เป็นส่วนหนึ่งของพระองค์เสียที”

อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่ผมกำลังเดินผ่านหน้าบ้านคุณลุงของผม ผมเห็นคุณลุงคุยกับมาริโอ ความปรารถนาอันแรงกล้าที่ไม่อาจต้านทานได้ ได้เติมเต็มให้ผมอยากที่จะบังเกิดขึ้นมาเป็นส่วนหนึ่งขององค์พระผู้ช่วยให้รอด ผู้ซึ่งผมเป็นเพื่อนในการศึกษาพระคัมภีร์

ผมถามมาริโอว่า “เมื่อไหร่จะมีบังเกิดขึ้นอีก ผมอยากรับบังเกิดขึ้น ผมสามารถรับบังเกิดขึ้นได้ไหม”

มาริโอได้ติดต่อศิษยาภิบาลแอ๊ดเวนตีส และหลังจากนั้น พวกเขาได้เตรียมการพิเศษเนื่องจากข้อจำกัดของวิกฤตการณ์โควิด-19 ผมก็ได้รับบังเกิดขึ้นพร้อมกับพ่อแม่ของภรรยาผมในปี 2020

ผมมีความสุขมากที่ได้เป็นสมาชิกของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส โปรดอธิษฐานขอให้ภรรยาและลูก ๆ ของผม ต้องการที่จะตามหาความจริงของพระเจ้าด้วย

เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของท่านเมื่อหกปีที่แล้ว ได้ช่วยสร้างโรงเรียนเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งแรกและแห่งเดียวในเมืองหลวงของประเทศติมอร์-เลสเต คือเมืองดิลี สำหรับเงินถวายในไตรมาสนี้ จะถูกส่งไปช่วยสร้างหอพักที่โรงเรียนแห่งนี้เพื่อให้เด็ก ๆ จากหมู่บ้านห่างไกล เหมือนกับมาริโอจะได้สามารถเข้าเรียนที่โรงเรียนได้ ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับแผนการถวายของท่าน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 30 มกราคม 2022

ทูตสวรรค์ท่ามกลางพวกเรา

เล่าโดย ลูซีโอ และ เอลริ ไรต์...ประเทศติมอร์-เลสเต

ลูซีโอ และ เอลริ ภรรยาของเขา ไม่เคยคาดคิดว่าจะเห็นคนขำขันในใส่พวกเขา เพราะว่าพวกเขาประกาศว่าพระเยซูกำลังจะเสด็จมาในกลุ่มคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้าในประเทศติมอร์-เลสเต และพวกเขาก็ไม่เคยคาดหวังเช่นกันว่าจะได้เห็นทูตสวรรค์

ลูซีโอและเอลริ เป็นมิชชันนารีรุ่นบุกเบิก พวกเขาได้ถูกส่งตัวไปยังภูเขาแห่งหนึ่งเพื่อไปประกาศเรื่องของพระเจ้าในดินแดนที่พูดภาษาฟาทาลูก ซึ่งเป็นหนึ่งในสามสิบภาษาที่มีคนใช้พูดกัน 1.3 ล้านคนในประเทศ กลุ่มมิชชันนารีคู่นี้มีข้อได้เปรียบตรงที่ ฟาทาลูก เป็นภาษาแม่ของลูซีโอ ทั้งคู่ไม่ทราบว่าจะเริ่มงานอย่างไรดี จึงเริ่มอธิษฐานทุกวันในสี่หมู่บ้านที่อยู่ในเขตที่ตนอยู่อาศัย หลังจากนั้นไม่นานพวกเขาตัดสินใจที่จะเปิดโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ในบ้านเช่าของพวกเขา

ชั้นเรียนเริ่มได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยเริ่มแรกมีเด็กเข้ามาเรียน 12 คน และต่อมาภายในหนึ่งสัปดาห์มีเด็กเพิ่มขึ้นถึง 57 คน ทุก ๆ วันช่วงบ่าย ชั้นเรียนจะเริ่มต้นด้วยการศึกษาพระคัมภีร์และอธิษฐาน หลังจากนั้นสองเดือน เด็ก ๆ ก็เริ่มบอกเพื่อนว่า พระเยซูกำลังจะเสด็จมาและใครต้องการที่จะไปสวรรค์บ้าง เด็กหลายคนต้องการที่จะเข้าร่วมในคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส และนี่ทำให้ลูซีโอและเอลริ รู้สึกมีความหวัง

แต่สิ่งต่าง ๆ ได้เปลี่ยนไปในเดือนที่สาม เด็กที่ไม่เข้าเรียนเริ่มขาดข่วงการเรียนการสอนด้วยการข่มขู่และคำต่อนักเรียนที่มาเรียน ไม่นานมากหลังจากนั้น มีนักเรียนเหลือเพียง 4-6 คนยังคงมาเรียนในตอนบ่ายเป็นประจำ

ในที่สุด เจ้าของบ้านเช่าได้บอกลูซีโอและเอลริ ให้พวกเขาออกไปหาบ้านเช่าใหม่

ทั้งคู่ได้ย้ายไปอยู่บ้านหลังเล็ก ๆ ที่ไม่สามารถสอนนักเรียนได้อีก

ต่อมา ลูซีโอได้จัดการประชุมประกาศในหมู่บ้านหนึ่งในสี่ที่พวกเขาอธิษฐานเผื่อทุกวัน หลังจากนั้นชาวบ้านหลายคนแสดงความปรารถนาที่รับบัพติศมา เมื่อการประชุมได้สิ้นสุดลง เกือบทุกคนในหมู่บ้านได้เข้าร่วมประชุม ทำให้ลูซีโอและเอลริ มีความหวังอีกครั้ง

แต่แล้วก็มีผู้หญิงคนหนึ่งมาพบกับลูซีโอขณะที่เขาเดินไปที่บ่อน้ำเพื่อเติมน้ำใส่ขวดสำหรับสัปดาห์นี้ หญิงคนนั้นพูดว่า “อย่าแจกจ่ายกระดาษให้กับคนของฉันเพื่อให้เขาเปลี่ยนแปลง”

“หมายความว่าอย่างไร” ลูซีโอถาม

“ฉันรู้จักคุณและแรงจูงใจของคุณ คุณอยากสร้างความยุ่งยากให้กับฉัน คุณพยายามที่จะโน้มน้าวใจฉันของฉันไปที่คริสตจักรของคุณด้วยการเสนอเงินให้” หญิงคนนั้นกล่าว

มันเป็นข้อกล่าวหาที่เป็นเท็จ ไม่มีเงินถูกเสนอให้ใครทั้งนั้น

ทันใดนั้นเธอก็ตีลูซีโอด้วยมือของเธอ และลูกชายที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้วซึ่งยืนข้าง ๆ เธอ ได้ตอยเขา จากนั้นทั้งสองแม่ลูกได้หนีไปก่อนหน้าแล้วขำขันก่อนหน้าใส่ลูซีโอ แต่ไม่มีหินก้อนไหนถูกเขาเลย คนในหมู่บ้านเริ่มมารวมตัวกัน มีคนเชื่อว่ายังลูซีโอ และวิ่งกลับบ้านเพื่อไปเอาปืน ชาวบ้านที่เป็นมิตรได้ปกป้องลูซีโอขณะที่เขาพยายามจะหนีออกจากหมู่บ้าน

สองเดือนต่อมา หัวหน้ามิชชันนารีได้เดินทางมาพูดในการประชุมประกาศยังอีกหมู่บ้านหนึ่งในหมู่บ้านนั้น มีชาวบ้านมาฟังการประชุมเพิ่มขึ้นทุกวัน ทำให้ลูซิโอและเยลริมีความหวังครั้งใหม่

แต่ในคืนหนึ่ง มีชายฉกรรจ์หลายคนเริ่มขว้างก้อนหินมาที่เต้นท์จัดการประชุม มีหินก้อนหนึ่งไปโดนศีรษะของพยาบาลอาสา ทำให้เลือดไหลอาบหน้า และต้องระงับการประชุมในคืนนั้น

หินได้ถูกขว้างมาอย่างต่อเนื่องซึ่งทำให้ชาวบ้านต่างหวาดกลัว ทันใดนั้น มีชายรูปร่างสูงเจ็ดคน สวมใส่ชุดที่แวววาวก็ปรากฏตัวขึ้น หลังจากนั้นชายฉกรรจ์ที่ขว้างก้อนหินก็ค่อยๆ เดินจากไปอย่างไม่มีเหตุผล ไม่มีก้อนหินขว้างมาอีกต่อไป

เมื่อชาวบ้านได้ยินเรื่องของชายเจ็ดคนที่ แต่งกายแวววาว พวกเขาที่ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาปกป้องประชากรของพระองค์ “ทูตของพระยาห์เวห์ได้ตั้งค่าย

ล้อมบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์ และช่วยกู้พวกเขา” (สดุดี 34:7)

วันสะบาโตถัดมา มีเยาวชน 13 คนได้มอบถวายชีวิตของพวกเขาให้กับองค์พระเยซูและได้รับบัพติศมาท่ามกลางเยาวชน 13 คนนี้ มี 2 คนได้เห็นทูตสวรรค์ในวันนั้น

แม้จะมีการทำทนายที่ไม่ธรรมดา แต่ลูซิโอและเยลริก็ยังมีหวัง เพราะพวกเขาเห็นว่า พระเจ้าจะทรงปกป้องพวกเขา

เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของท่านเมื่อหกปีที่แล้ว ได้ช่วยสร้างโรงเรียนเซเว่นธ์เดย์แอดเวนตีส์แห่งแรกและแห่งเดียวในเมืองหลวงของประเทศติมอร์-เลสเต คือเมืองดิลี สำหรับเงินถวายในไตรมาสนี้ จะถูกส่งไปช่วยสร้างหอพักที่โรงเรียนแห่งนี้เพื่อให้เด็ก ๆ จากหมู่บ้านห่างไกล เหมือนกับมาริโอจะได้สามารถเข้าเรียนที่โรงเรียนได้ ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับแผนการถวายของท่าน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 5 กุมภาพันธ์ 2022

การเขียนตีทำให้เกิดพลังแห่งความเชื่อ

เล่าโดย อลิซิท้า ดา ซิลวา วัย 37 ปี ประเทศติมอร์-เลสเต

น้องสาวคนเล็กของฉันโทรศัพท์หาฉันด้วยความตื่นเต้น

“พีคะ” เธอกล่าว “น้องกำลังศึกษาพระคัมภีร์อยู่ และมันเป็นบทเรียนที่ดีมาก น้องอยากให้พี่มาศึกษาด้วยกันกับมิชชันนารีที่นี่”

เมื่อได้ยินความกระตือรือร้นของน้องสาว ทำให้ความอยากรู้ของฉันถูกปลุกเร้า และฉันได้พบกับสามภรรยาคนหนึ่ง ซึ่งเป็นมิชชันนารี ชื่อว่ายูเลียนา และหลุยส์

ฉันพูดกับทั้งสองว่า “โปรดสอนฉันเกี่ยวกับพระคัมภีร์ด้วยเถอะ”

ฉันกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยในดิลี เมืองหลวงของประเทศติมอร์-เลสเต ส่วนน้องสาวของฉัน เออร์เมลินดา กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมปลายที่เมืองดิลีเหมือนกัน เราทั้งคู่มาจากหมู่บ้านในชนบทเล็กๆ

ฉันได้ศึกษาพระคัมภีร์กับมิชชันนารีทุกวัน บทเรียนที่อยู่ในพระคัมภีร์ทำให้ฉันหลงใหล ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับความรักที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่มีต่อฉัน ฉันเรียนรู้ว่าทางหนึ่งซึ่งฉันจะสามารถแสดงความรักของฉันต่อพระเจ้าได้คือการถวายเกียรติแด่พระองค์ด้วยร่างกายของฉัน หมายถึงการที่ฉันเลือกกินอาหารที่สะอาด ฉันเรียนรู้ด้วยว่า วิธีที่ยิ่งใหญ่ที่จะแสดงความรักต่อพระเจ้านั้นก็คือ การรักษาพระบัญญัติของพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา จงประพฤติตามบัญญัติของเรา” (ยอห์น 14:15) ฉันสนใจเกี่ยวกับเรื่องพระบัญญัติสิบประการเป็นพิเศษ ฉันไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับบัญญัติข้อที่ 4 ซึ่งกล่าวเริ่มต้นว่า “จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์” (อพยพ 20:8)

เมื่อฉันตระหนักว่าพระเจ้าไม่เคยที่จะเปลี่ยนแปลงวันบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นวันอาทิตย์ ฉันได้สอบถามมิชชันนารีคู่นั้นว่า ฉันจะสามารถเข้านมัสการในวันสะบาโตที่เป็นวันที่เจ็ดได้ที่ไหน

“ฉันต้องการที่จะถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริง แต่..ฉันจะต้องไปที่โบสถ์ไหน” ฉันถาม

“เรามีโบสถ์ที่ดิลี” หลุยส์ตอบ

“คุณสามารถไปที่นั่นได้ทุก ๆ วันสะบาโต” ยูเลียนากล่าวสมทบ

เออร์เมลินดา น้องสาวของฉันและตัวฉันเองไปที่โบสถ์ด้วยกัน หลังจากไปโบสถ์ด้วยกันสองสัปดาห์ ฉันและน้องสาวได้ตัดสินใจรับบัพติศมาและเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส

เมื่อพี่ชายคนโตของเราทราบเรื่อง เขาโกรธมากเมื่อทราบว่าฉันละทิ้งจากโบสถ์ที่ครอบครัวของเราไปนมัสการ ครอบครัวของฉันข่มขู่ฉัน และทุบตีด้วย

“เธอไม่ต้องเรียนที่นี่แล้ว” พี่ชายคนหนึ่งพูดออกมาด้วยความโกรธ

“เราจะเอาเธอกลับไปหมู่บ้าน” พี่อีกคนหนึ่งสมทบ

พี่ชายของฉันบังคับให้ฉันเลิกเรียนหนังสือที่นี่และกลับบ้านพร้อมกับพวกเขา พวกเขาบังคับให้ฉันกินหมูและให้ไปโบสถ์เดิมที่ครอบครัวของเราไปนมัสการในวันอาทิตย์ ฉันรู้สึกเศร้าใจมาก ฉันยังตัวเองอยู่ในห้องน้ำ อ่านพระคัมภีร์และอธิษฐาน แต่ภัยคุกคามและการทุบตีนั้นทำให้ฉันเข้มแข็งขึ้น ฉันตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่าจะรักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของฉัน และจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์ด้วย

การข่มขู่ และการเขี่ยนตียังคงดำเนินต่อไปเป็นเดือน

โชคดีที่น้องสาวของฉันยังสามารถอยู่ที่เมืองหลวงและเรียนหนังสือต่อได้ เธอโทรศัพท์หาฉันว่าโบสถ์เซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสกำลังจะจัดฝึกอบรมให้เป็นผู้สอนพระคัมภีร์เป็นเวลาสองเดือน

ฉันต้องการที่จะเป็นผู้สอนพระคัมภีร์มากกว่าสิ่งใดๆ ทั้งหมด ฉันต้องการที่จะเป็นเหมือนยูเลียและหลุยส์ มีชชันนารีที่สอนฉันเกี่ยวกับเรื่องในพระคัมภีร์ ฉันต้องการสอนคนอื่นๆ ให้รู้จักพระเจ้า และวันหนึ่ง ฉันได้หนีออกจากบ้านโดยไม่ได้ออกใคร

หลังจากการฝึกอบรมสองเดือน ฉันได้กลายเป็นผู้สอนพระคัมภีร์เต็มตัว ฉันรักงานของฉัน และฉันทุ่มสุดตัวสำหรับงานนี้ ฉันอธิษฐานเผื่อครอบครัวของฉันทุกวัน โดยเฉพาะพวกพี่ชายของฉัน

สองปีผ่านไป ฉันได้แต่งงานกับเรนัลโด ซึ่งเขาก็เป็นเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสเหมือนกัน แต่ไม่มีใครในครอบครัวของฉันที่มานงานแต่งงานของเรา

ขอบคุณพระเจ้า หลังจากนั้นไม่ได้ ครอบครัวของฉันเริ่มพูดคุยกับฉัน และขอบคุณพระองค์ที่ทรงประทานลูกๆ ให้กับฉันถึงสามคน ซึ่งตอนนี้ทั้งสามเรียนอยู่ที่โรงเรียนแอ๊ดเวนตีสแห่งเดียวในประเทศติมอร์-เลสเต

โปรดอธิษฐานเพื่อพี่ชายทั้งหมดของฉัน และคนอื่นๆ ที่อยู่ในครอบครัว และโปรดอธิษฐานเผื่อโรงเรียนที่จะสามารถสอนเด็กๆ เกี่ยวกับเรื่องของพระเยซู และพระวาทะของพระองค์

เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของท่านเมื่อหกปีที่แล้ว ได้ช่วยสร้างโรงเรียนเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งแรกและแห่งเดียวในเมืองหลวงของประเทศติมอร์-เลสเต คือเมืองดิลี สำหรับเงินถวายในไตรมาสนี้ จะถูกส่งไปช่วยสร้างหอพักที่โรงเรียนแห่งนี้เพื่อให้เด็กๆ จากหมู่บ้านห่างไกล เหมือนกับอลิซิต้าจะสามารถเข้าเรียนที่โรงเรียนได้ ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับแผนการถวายของท่าน

ข่าวพินิจของผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 12 กุมภาพันธ์ 2022

บททดสอบของทีน่า

เล่าโดย ทีน่า เอลเวส วัย 39 ปี ประเทศติมอร์-เลสเต

สถานการณ์ทางการเงินของครอบครัวทีน่า ซึ่งมีสามี และลูกอีก 4 คน ก่อนช่วงรัตกุม ในประเทศติมอร์-เลสเต ทีน่าทำงานเป็นพนักงานบัญชี และพนักงานต้อนรับ ส่วนสามีของเธอเป็นช่างซ่อม อย่างไรก็ตาม พวกเขาสามารถจัดการกับทุกอย่างได้จนกระทั่งพวกเขาส่งลูกชายไปเรียนโรงเรียนประจำของแอ๊ดเวนตีสที่ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง ในประเทศติมอร์-เลสเตไม่มีโรงเรียนมัธยมแอ๊ดเวนตีสเลย ค่าเล่าเรียนของลูกชายแพงมาก ทีน่าและสามีของเธอมีรายจ่ายเยอะมาก และมีค่าใช้จ่ายที่ไม่คาดฝันอีก ทำให้ครอบครัวอยู่ในสถานการณ์ทางการเงินที่หน้าเป็นห่วง

ทีน่ารู้สึกหมดหวัง เธอสมัครงานเป็นคณงานในสวนสตอเบอร์รี่ที่ประเทศออสเตรเลีย สมาชิกโบสถ์คนหนึ่งเตือนเธอว่า เธอมีลูกเล็กอายุ 1 ขวบอยู่หนึ่งคนนะ แต่เธอมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะไปทำงานในสวนสตอเบอร์รี่ที่ประเทศออสเตรเลียอย่างจริงจัง เธอหวังว่าเธอสามารถจะปลดหนี้ทั้งหมดได้ ภายในหกเดือนรวมถึงมีเงินเหลือบางส่วน

ทีน่าไปทำงานอยู่ในฟาร์มแทสมเนีย ในช่วงสัปดาห์แรกของเธอ หัวหน้าคณงานในฟาร์มประกาศว่าจะจ้างค่าแรงเป็นสองเท่าถ้าทำงานในวันเสาร์ พอเช้าวันเสาร์มาถึง เพื่อนร่วมห้องซึ่งมาจากประเทศติมอร์-เลสเตเหมือนกันได้ไปทำงานในสวนสตอเบอร์รี่ อย่างไรก็ตาม ทีน่าอยู่ในห้องของเธอ ไม่ได้ออกไปทำงาน

เธอสมัครงานในฟาร์มของเธอตลอดสองเดือนที่ผ่านมา แต่อยู่มาวันเสาร์หนึ่ง เธอตัดสินใจที่จะหาโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสใกล้ๆ กับเมืองที่เธออยู่ คือเมืองลอนเซสตัน เธอรู้สึกไม่คุ้นเคยเอาเสียเลยกับเมืองนี้ มันทำให้เธอหลงทาง ทุกอย่างที่นี่แตกต่างกับที่ติมอร์-เลสเตอย่างสิ้นเชิง ไม่ค่อยมีใครเดินอยู่บนถนน แม้แต่เด็ก ๆ ก็ไม่เห็น เธอรู้สึกกังวลมากเพราะต้องการที่จะหาทางกลับฟาร์ม หลังจากที่เดินวนไปวนมาอยู่สองชั่วโมง เธอพบกับชายคนหนึ่งซึ่งกำลังทำความสะอาดลานบ้านอยู่

“สวัสดีค่ะ” เธอกล่าวทักทาย “กรุณาช่วยฉันด้วย ฉันอยากทราบว่ามีป้ายรถเมล์อยู่ตรงไหน”

“คุณมาจากไหน และคุณจะไปไหน” ชายคนนั้นถามกลับ

“ฉันมาจากติมอร์-เลสเต และฉันอยากจะไปโบสถ์แอ๊ดเวนตีส” เธอตอบ

“โอ้...ภรรยาของผมนั้นเป็นแอ๊ดเวนตีส แต่เธอไม่ได้ไปโบสถ์” ชายคนนั้นตอบกลับ “แต่ผมรู้จักกับสมาชิกบางคนในโบสถ์”

ชายคนนั้นได้พาทีน่าไปที่บ้านสมาชิกโบสถ์คนหนึ่ง และเสาร์นั่นเอง ทีน่าได้เริ่มไปนมัสการที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีส

สมาชิกโบสถ์ต้อนรับทีน่าอย่างอบอุ่น พวกเขาเลี้ยงอาหาร ให้เสื้อผ้า และยังให้เครื่องใช้ในครัวเรือนบางอย่าง เพื่อนร่วมห้องของเธอและคณงานอื่นๆ รู้สึกโกรธเคืองเมื่อเห็นเธอกลับมาตอนกลางคืนพร้อมกับมือเต็มไปด้วยของขวัญมากมาย

“อะไรคือเหตุผลที่คุณมาประเทศออสเตรเลีย” เพื่อนร่วมงานคนหนึ่งถาม

“ฉันมาที่นี่เพื่อจะหาเงิน” ทีน่าตอบ

“แล้วทำไมเธอถึงไม่ทำงานวันเสาร์ล่ะ เธอก็รู้ว่าวันเสาร์เขาจะจ่ายค่าแรงสองเท่า” เพื่อนร่วมงานอีกคนพูดบ้าง

“คุณมาเพื่อความสนุกหะสิ” เพื่อนคนที่สามพูดสมทบ

ทีน่าเสียใจที่ได้ยินเพื่อนพูดแบบนั้น เธอตอบพวกเขาไปว่า “ฉันทำงานหกวันต่อสัปดาห์เพื่อที่จะหาเงินและมีเพียงวันเดียวสำหรับพระเจ้า ฉันรู้ว่าพระเจ้าจะทรงจัดเตรียมทุกอย่างให้ฉันแม้ว่าฉันจะไม่ได้ค่าจ้างสองเท่าก็ตาม

คนงานในฟาร์มบอกให้หัวหน้างานบังคับทีน่าให้ทำงานในวันเสาร์ แต่ทีน่าพูดกับหัวหน้างานว่า เธอได้แจ้งให้กับเจ้าของฟาร์มทราบตั้งแต่ตอนสัมภาษณ์งานแล้วว่า เธอเป็นเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส และไม่สามารถทำงานในวันเสาร์ได้ เจ้าของฟาร์มตอบกลับว่า ออสเตรเลียเป็นประเทศเสรีที่ประชาชนสามารถนับถือศาสนาใดก็ได้ที่พวกเขาต้องการ ทีน่าพูดกับหัวหน้างานว่า “ต้องขอโทษด้วยนะคะ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ฉันจะไม่ทำงานในวันเสาร์ คุณสามารถส่งฉันกลับติมอร์-เลสเตได้เลย”

ทีน่าได้รับอนุญาตให้หยุดงานในวันสะบาโตได้

เมื่อเวลาผ่านไป มีเพื่อนร่วมงานประมาณสี่ถึงห้าคนเริ่มสนใจในความเชื่อของทีน่า และไปโบสถ์กับทีน่าในวันสะบาโตด้วย

เมื่อเวลาผ่านไปจนถึงเดือนที่หก ทีน่าสงสัยว่าเธอได้ตัดสินใจถูกต้องหรือเปล่า เงินที่เธอได้รับแทบจะไม่เพียงพอที่จะจ่ายหนี้ของโรงเรียน แต่เมื่อเธอบินกลับติมอร์-เลสเต เธอพบว่า เธอมีเงินมากกว่าเพื่อนของเธอที่ทำงานในวันเสาร์ เกิดอะไรขึ้น

ในวันสะบาโตสุดท้ายในออสเตรเลีย สมาชิกโบสถ์ได้ให้ของขวัญกับเธอ เป็นซองจดหมาย เธอได้ไปที่ห้องน้ำโบสถ์ และได้เปิดซองดู พบว่าเป็นเงินเป็นจำนวนมาก และมากกว่าถ้าเธอได้ทำงานได้ค่าแรงเป็นสองเท่าในวันเสาร์

น้ำตาเอ่อล้นออกมาจากตาขณะที่เธอคุกเข่าลงในห้องน้ำ “ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรอันน่าอัศจรรย์นี้” เธออธิษฐาน “มันน่าทึ่งมาก ฉันไม่เคยคาดหวังว่าจะได้รับพระพรแบบนี้โดยไม่ต้องทำงาน แต่พระเจ้าทรงเตรียมทุกอย่างทุกอย่างให้กับฉัน เหมือนอย่างที่คุณได้กล่าวไว้ใน ลูกกาบที่ 18:27 “สิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้ พระเจ้าทรงทำได้”

เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของท่านเมื่อหกปีที่แล้ว ได้ช่วยสร้างโรงเรียนเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งแรกและแห่งเดียวในเมืองหลวงของประเทศติมอร์-เลสเต คือเมืองดิลี สำหรับเงินถวายในไตรมาสนี้ จะถูกส่งไปช่วยสร้างหอพักที่โรงเรียนแห่งนี้เพื่อให้เด็ก ๆ จากหมู่บ้านห่างไกล เหมือนกับลูกของทีน่าจะสามารถเข้าเรียนที่โรงเรียนได้ ขอขอบคุณทุกท่านสำหรับแผนการถวายของท่าน

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อำนาจวันสะบาโตที่ 19 กุมภาพันธ์ 2022

รถประจำทางมหัศจรรย์

เล่าโดย เซลินโด โจเอา วัย 42 ปี ประเทศติมอร์-เลสเต

เซลินโด วัย 42 ปี เป็นเจ้าของร้านขายของชำในประเทศติมอร์-เลสเต ได้อธิษฐานต่อพระเจ้าให้มีรถประจำทางปลอดภัยบนเกาะในมหาสมุทรอินเดีย

“พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เลิกบุหรี่ เลิกดื่มเหล้า และเลิกกินอาหารที่ไม่สะอาด” เขากล่าว “และข้าพระองค์ก็ไม่ขายบุหรี่ แอลกอฮอล์ กาแฟ หรือชา แต่คนก็ยังสูบบุหรี่และดื่มเหล้า โปรดช่วยข้าพระองค์ด้วย ข้าพระองค์ต้องการที่จะซื้อรถประจำทางปลอดภัย เพื่อคนจะได้เดินทางสัญจรโดยไม่มีควันบุหรี่”

เซลินโดติดต่อพี่สาวของเขาที่เมืองสุราบายา ประเทศอินโดนีเซียเพื่อสอบถามเกี่ยวกับราคาของรถประจำทาง เธอส่งข้อความกลับมาว่า รถประจำทางทั่วไปมีราคา 35,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 1,149,750 บาท แต่บังเอิญเธอเจอรถประจำทางที่ลดราคาเหลือเพียง 31,500 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 1,034,460 บาท

เซลินโดตื่นเต้นมาก และบอกพี่ชายของเขา เฟอร์นันโดเกี่ยวกับเรื่องนี้ เฟอร์นันโดได้ช่วยบริจาคเงินให้กับเขา 10,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 328,400 บาท

เซลินโดต้องจ่ายค่ามัดจำ 15,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 492,600 บาท ดังนั้นเขาจึงโอนเงินจำนวนนั้นจากบัญชีของเขาไปยังบริษัทรถ และสามเดือนต่อมา เขาได้โอนให้อีก 6,500 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 263,460 บาท

เขาวางแผนที่จะใช้เงินที่พี่ชายให้จำนวน 10,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 328,400 บาทสำหรับจ่ายงวดสุดท้ายเมื่อรถประจำทางมาถึงท่าเรือที่เมืองดิลี เมืองหลวงของประเทศติมอร์-เลสเต

เช้าวันอาทิตย์ เซลินโดได้รับโทรศัพท์แจ้งว่ารถประจำทางมาถึงที่ท่าเรือแล้ว และสามารถมารับรถได้ในวันถัดไปโดยนำเงินมาจ่ายงวดสุดท้ายจำนวนเงิน 10,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 328,400 บาทเขาไม่ได้รู้สึกกังวลใจเลยเพราะพี่ชายของเขาสัญญาแล้วว่าจะให้เงินจำนวนนั้น

เย็นวันนั้น เซลินโดและภรรยาของเขาได้นับเงินจากรายได้ตลอดทั้งสัปดาห์นั้น ตามปกติ พวกเขาจะได้เงินประมาณ 10,000 – 13,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 328,400 – 426,790 บาท แต่คราวนี้ พวกเขากลับได้ถึง 28,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 919,240 บาท

เซลินโดและภรรยาของเขามองหน้ากัน “เกิดอะไรขึ้น” เขาถามขึ้นมา

ในตอนเช้า เซลินโดไปที่บ้านพี่ชายเพื่อไปรับเงินตามที่พี่ได้สัญญาไว้ แต่เฟอร์นันโดตอบว่า “พี่ว่าจะโทรศัพท์หาอยู่พอดี แต่ยุ่งเลยลืม พี่จะบอกว่า พี่ช่วยออกเงินให้ไม่ได้อย่างที่สัญญาไว้แล้ว”

เซลินโดยิ้ม เขามีความสุขเพราะเขาตระหนักว่าพระเจ้าได้ช่วยเขาไว้แล้ว เขามีเงินพอจากร้านของเขาสำหรับจ่ายค่ารถประจำทางงวดสุดท้าย

รถประจำทางคันนี้ชื่อ “ความรอด” เป็นรถประจำทางที่คนรู้จักกันทั่วทั้งเกาะ และเป็นที่ยอมรับอย่างมากในหมู่หญิงตั้งครรภ์ และแม่ที่มีลูก ๆ มาด้วย ไม่ใช่แค่ห้ามสูบบุหรี่ แต่ตลอดการเดินทางยังเปิดดนตรีบรรเลงอีกด้วย ป้ายประกาศใหญ่ที่ติดข้างรถมีรูปทูตสวรรค์สามองค์เหมือนในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 14 ที่บอกว่าพระเยซูจะเสด็จมาในไม่ช้า

“ผู้คนชอบรถประจำทางแห่งความรอดนี้” เซลินโดกล่าว “พวกเขารักรถประจำทางนี้เพราะไม่ได้รับอนุญาตให้มีการสูบบุหรี่บนรถคันนี้”

แม้แต่ตำรวจรับรอง วันหนึ่ง สมาชิกโบสถ์คนหนึ่งได้โทรศัพท์หาเซลินโดจากเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับที่สองของประเทศติมอร์-เลสเต คือเมืองเบาเคา เขาบอกว่า ตำรวจจามาที่สถานีขนส่งหลักและบอกคนขับรถว่า

คุณต้องทำเหมือนรถประจำทาง “แห่งความรอด” คันนั้น ซึ่งไม่อนุญาตให้ใครสูบบุหรี่บนรถ พวกคุณควรเอาอย่าง

ผู้คนได้ขอให้เซลินโดขยายการเดินทางไปอีกอำเภอหนึ่ง เซลินโดตอบพวกเขาไปว่า เขาได้อิทธิฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ช่วยเขาในการจะซื้อรถประจำทางอีกคันหนึ่ง เป็นคนที่สอง

ด้วยอิทธิพลของเซลินโด ทำให้มีมากถึง 5 คนที่กำลังเตรียมตัวจะรับบัพติศมา

“พระเจ้าอวยพรในธุรกิจการงานของผมอย่างมากมาย” เซลินโดกล่าว “ผมสรรเสริญพระเจ้าที่ผมสามารถนำคนมารู้จักพระองค์ผ่านทางรถประจำทางแห่งความ และร้านขายของชำของผม เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของท่านเมื่อปี 2015 ได้ช่วยสร้างโรงเรียนเซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งแรกและแห่งเดียวในเมืองหลวงของประเทศติมอร์-เลสเต คือเมืองดิลี จะถูกส่งไปช่วยสร้างหอพักที่โรงเรียนแห่งนี้เพื่อให้เด็ก ๆ จากหมู่บ้านห่างไกลสามารถเข้าเรียนที่โรงเรียนได้ มีแอ๊ดเวนตีสเพียง 700 คนที่อาศัยในเกาะแห่งนี้ จากประชากรทั้งสิ้น 1.3 ล้านคน โปรดอธิษฐานเพื่อการแบ่งปันพันธกิจของพระเจ้าในประเทศนี้ เหมือนอย่างเซลินโด

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 26 กุมภาพันธ์ 2022

ถูกข่มเหงเพราะศรัทธา

เล่าโดย คินะ วัย 14 ปี ประเทศลาว

คินะวิ่งไปยังบ้านของศิษยาภิบาลประจำโบสถ์แอ๊ดเวนตีส์ด้วยความหิวหอบและเจ็บปวด เธอทุบประตูบ้านและเรียกชื่ออาจารย์ด้วยความหวาดกลัว คินะอาศัยในหมู่บ้านแห่งหนึ่งในประเทศลาว เธออายุ 14 ปีเท่านั้น เมื่อศาสนาจารย์ออกมาพบเธอ เขาได้คล้ายเชือกที่พ่อแม่ของเธอมัดเธอไว้

พ่อแม่ของคินะทุบตีเธอ และพี่ชายคนโตของเธอต่อเธอที่หน้า และเตะตามร่างกายของเธอ

ชีวิตของหญิงสาวกลับตาลปัตรไปหมด หลังจากที่เธอได้ตัดสินใจที่จะรับบัพติศมาในองค์พระเยซูคริสต์ และร่วมกับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส์

พ่อแม่ที่รักและห่วงใยของเธอ หันหลังให้กับเธอและเริ่มทุบตีเธอ และพยายามบังคับให้เธอกลับไปนับถือศาสนาดั้งเดิมของพวกเขา

อย่างไรก็ตาม คินะยืนหยัด และปฏิเสธที่จะละทิ้งศรัทธาของเธอที่มีต่อพระเจ้าเที่ยงแท้

ด้วยจิตใจที่สงบ เธอกล้าเผชิญกับความทุกข์ที่เธอได้รับอย่างน่าอัศจรรย์ จะว่าไปเพื่อน ๆ แอ๊ดเวนตีส์ของเธอไม่ได้เสนอสิทธิพิเศษอะไรให้กับเธอเลย

ผู้เชื่อตั้งกลุ่มเล็กๆ ขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง และประกอบไปด้วยชาวนายากจน ชาวสวน และแรงงานที่ต้องดิ้นรนเพื่อให้ได้มาซึ่งการดำรงชีวิต

บางที คินะอาจสัมผัสได้ถึงความรักของพวกเขา และบางทีโดยพระเยซูผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ อวยพรเธอให้มีความสงบสุขภายใน และมีความหวังที่จะให้เธอมีพลังที่จะยืนหยัดอย่างกล้าหาญต่อแรงกดดันและการกดขี่ข่มเหงจากเลือดเนื้อเชื้อไขของเธอเอง บางอย่างเกี่ยวกับพระเยซูประทับใจเธอมากจนเธอยอมที่จะเสี่ยงทุกอย่างเพื่อพระองค์

แต่อีกนานแค่ไหนที่หญิงสาวผู้นี้จะทนได้ และอีกนานแค่ไหนที่เธอจะต้องทนกับการถูกเขียนตีและการทารุณกรรมจากมือพ่อแม่พี่น้องของเธอ

คินะไม่มีที่ไป และกลัวอย่างมากที่จะกลับบ้าน เธอไม่สามารถไปบ้านของญาติๆ ได้ เนื่องจากพวกเขาไม่อยากให้เธอยอมแพ้ต่อศรัทธาในพระเยซู และกลับมาเชื่อในศาสนาดั้งเดิมของครอบครัว คินะไม่สามารถไปหาผู้นำชุมชนได้เช่นกัน เพราะเขาก็เป็นญาติของเธอ พวกเขาพูดว่า เธอต้องเป็นลูกสาวที่ดี ต้องเชื่อฟังพ่อแม่ในทุกอย่าง อย่าง

การเชื่อฟังพ่อแม่เป็นสิ่งที่ดี และเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติอย่างยิ่ง มันเป็นสิ่งที่ดีในประเศลาวถือปฏิบัติกัน และในพระธรรม เอเฟซัส 6:1 กล่าวว่า “บุตรทั้งหลาย จงเชื่อฟังบิดามารดาของท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะนี่เป็นเรื่องถูกต้อง” แต่สิ่งเหล่านี้ที่เกี่ยวกับเธอ ลูกยังคงต้องเชื่อฟังพ่อแม่หรือ

ร่างกายของคินะที่เต็มไปด้วยรอยฟกช้ำดำเขียวที่หน้าเกลียดนี้ เธอได้หนีไปยังบ้านของศิษยาภิบาลเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่เธอก็ไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้นาน ศิษยาภิบาลได้รับส่งตัวเธอไปอยู่กับญาติสนิทคนหนึ่งของเธอ ก่อนที่พ่อแม่ของเธอจะตามหาพบ

ห้าวันต่อมา คิณะยังคงซ่อนตัวจากพ่อแม่ของเธอ เธอไม่สามารถจะกลับบ้านได้ เธอกลัวที่จะกลับมาพบกับครอบครัว เพราะสมาชิกในครอบครัวทำร้ายเธอ เหมือนตีเธอหลายครั้ง ครั้งสุดท้ายพ่อของเธอถึงกับไปเอาปืนมาจ่อที่หัวเธอ และขู่จะยิงเธอถ้าเธอยังคงเชื่อในพระเจ้าต่อไป

อย่างไรก็ดี การที่คิณะถูกทำร้ายและบาดเจ็บทางกาย มันไม่ได้กระทบกระเทือนถึงจิตใจของเธอด้วยเลย เธอยังมีกำลังใจที่ดีและยึดมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้า

โปรดอธิษฐานเผื่อคิณะ อธิษฐานเพื่อให้เธอมีพลังที่จะทนต่อความทุกข์ยากโดยครอบครัวของเธอเอง อธิษฐานว่าเธอจะได้รับการคุ้มครองจากทูตสวรรค์ของพระเจ้า และรอดปลอดภัยจากการบาดเจ็บสาหัส อธิษฐานเผื่อพ่อแม่ของเธอ รวมถึงสมาชิกในครอบครัวคนอื่นๆ ด้วย ให้จิตใจของพวกเขาอ่อนแอลง เพื่อพวกเขาจะได้เห็นแสงสว่างแห่งข่าวประเสริฐ หรืออย่างน้อยให้พวกเขายอมอนุญาตให้เธอมีอิสระในการที่จะติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า อธิษฐานเผื่อสมาชิกในคริสตจักรที่จะช่วยหาหนทางที่ดีที่สุดที่จะให้หญิงสาวคนนี้อุดพ้นจากการหลบหนี หรือบางทีเธอจะสามารถทำหนังสือเดินทางเพื่อไปศึกษาต่อในโรงเรียนประจำแอ็ดเวนตีสนอกประเทศลาว อธิษฐานขอสติปัญญาให้กับสมาชิกในคริสตจักรที่จะสามารถรับมือกับสถานการณ์เหล่านี้ได้

ส่วนหนึ่งของเงินถวายสำหรับวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะถูกส่งไปช่วยสร้างโรงเรียนแอ็ดเวนตีสนในประเทศลาว เพื่อที่หญิงสาวอย่างคิณะจะได้เข้าศึกษาได้ ขอคุณสำหรับพันธกิจการถวายของท่านที่จะมีส่วนช่วยในการประกาศพระกิตติคุณไปทั่วโลก

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 5 มีนาคม 2022 แม่หม้ายในเมืองอุตมไซ

เล่าโดย สะตั่ว ลี วัย 33 ปี ประเทศลาว

อาจารย์สะตั่ว ลี ไม่อยากจะย้ายไปทางตอนเหนือของประเทศลาว เขาได้หาข้อแก้ตัวมากมายมาพูดกับผู้นำคริสตจักรที่มาขอให้เขาไปแบ่งปันพระกิตติคุณในเมืองอุตมไซ หนึ่งในเขตสุดท้ายที่ไม่มีเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสอยู่เลย แต่ในที่สุด เขาและภรรยาได้ตัดสินใจที่ไปและเริ่มเก็บของเตรียมตัวที่จะย้ายไปในช่วงกลางฤดูหนาว มันไม่ใช่เป็นฤดูหนาวเหมือนทุกๆ ครั้งไป ในท้องถิ่นนั้นอุณหภูมิลดต่ำกว่าจุดเยือกแข็งเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้ของประเทศลาว ฝูงสัตว์และพืชผักได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก บ้านที่พวกเขาไปเช่าว่างเปล่า ไม่มีเตียง ตู้เย็น หรือแม้กระทั่งผ้าห่ม มีเพียงแค่หลังคา ฝาผนัง และพื้นที่ป้องกันจากความหนาวเย็นในช่วยฤดูหนาว เพื่อนบ้านที่เห็นอกเห็นใจได้นำผ้าห่มมาให้พวกเขา แต่อากาศหนาวเย็นเป็นสิ่งที่ยากลำบากน้อยที่สุดในการย้ายมาทำงาน งานประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าเป็นเรื่องไม่ถนัดนักในภูมิภาคที่ผู้คนต่อต้าน เป็นครั้งแรกที่เขาและภรรยาต้องนมัสการพระเจ้าโดยปราศจากเพื่อนสมาชิกในโบสถ์ พวกเขารู้สึกเหงา และจากความเหงานี้ได้กลายเป็นความหงุดหงิด พวกเขาไม่รู้ว่าจะแบ่งปันพระกิตติคุณอย่างไร ไม่นานนัก เจ้าหน้าที่ได้มาทำการตรวจสอบในการมาอยู่ของพวกเขา ทำให้พวกเขากลัวมาก

อาจารย์ลีโทรศัพท์หาผู้นำคริสตจักรเพื่อขอความช่วยเหลือ ผู้นำคริสตจักรก็ไม่รู้จะช่วยเหลืออย่างไรดี นอกจากการอธิษฐานขอสติปัญญาจากพระเจ้าให้สามารถหาทางออกได้

“เริ่มอธิษฐานอย่างจริงจัง และทูลขอให้พระเจ้าแสดงให้คุณเห็นว่าต้องทำอะไรต่อไป” ผู้นำคริสตจักรกล่าว

และนั่นก็เป็นสิ่งที่อาจารย์ลีได้ปฏิบัติ เขาได้เดินไปรอบๆ หมู่บ้านพร้อมกับอธิษฐาน เขาคุกเข่าบนเนินเขาที่เขาสามารถมองเห็นหมู่บ้านได้ และอธิษฐาน

หลังจากนั้นไม่นาน อาจารย์ลีเริ่มไปเยี่ยมเยียนคนในหมู่บ้านในปลายวันสะบาโต ระหว่างการเยี่ยมเยียนนั้น เขาได้รู้เรื่องของหญิงคนหนึ่งที่ถูกผีเข้าสิง และเขาได้ตัดสินใจที่จะไปเยี่ยม แนนอนหญิงคนนั้นถูกกล่าวโทษไว้กับเสนาในบ้านของเธอเอง เธอมีลูก 5 คน และถูกกล่าวโทษเป็นเวลาสองเดือนแล้ว เธอมีจิตใจที่ไม่สมประกอบ หรือจะเรียกว่าบ้าก็ได้ อาศัยอยู่ในบ้านเหมือนกับสุนัขถูกกล่าวโทษ อาจารย์ลีเรียนรู้ว่าเธอเป็นแบบนั้นหลังจากที่สามีของเธอได้เสียชีวิต

อาจารย์ลีขออนุญาตผู้นำหมู่บ้านที่จะอธิษฐานเพื่อหญิงหม้ายคนนี้ และก็ได้รับอนุญาต ชาวบ้านได้พยายามช่วยหาทางรักษาเธอ แต่ก็ไม่มีอะไรดีขึ้น อาจารย์ลียื่นมือไปแตะบนหัวของหญิงหม้ายและอธิษฐาน ในวันต่อมา เขายังคงไปเยี่ยมหญิงหม้ายและอธิษฐานกับเธออีก เขาไปทุกวันๆ จดผ่านไปครบสัปดาห์ เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นกับหญิงหม้ายคนนั้น เธอเริ่มรับประทานอาหารและดื่มน้ำเหมือนคนปกติ ที่สำคัญ เธอเริ่มพูดคุยเป็นประโยคสั้นๆ และสนทนาโต้ตอบได้

แล้ววันหนึ่ง หญิงหม้ายคนนั้นได้มอบถวายจิตใจให้กับองค์พระเยซูคริสต์ แนนอน ฝึกร้ายได้ไปจากเธอ

ในที่สุด ผู้นำหมู่บ้านได้ปลดโซ่ตรวนของเธอ และให้เสื้อผ้าใหม่กับเธอได้สวมใส่ แต่ญาติๆ ก็ยังกังวลว่า ฝี่จะกลับมาเข้าเธออีก หญิงหม้ายกับลูกอีก 5 คน จึงได้ย้ายไปอยู่ที่บ้านอาจารย์ลี จนกว่าญาติๆ จะมั่นใจว่าจะไม่มีฝี่เข้าหญิงหม้ายอีก ถึงจะอนุญาตให้กลับบ้านได้

หลังจากใช้เวลาศึกษาพระคัมภีร์อยู่พักใหญ่ หญิงหม้ายคนนี้และลูกคนโตอีกสองคนได้ตัดสินใจรับบัพติศมาเป็นลูกของพระเจ้า และนี่เป็นครอบครัวแรกที่เป็นเซเวนธ์เดย์แอดเวนตีสในเมืองนี้

ข่าวเกี่ยวกับพระเยซูได้ช่วยขับฝี่ให้หญิงหม้ายในเมืองอุตมไซได้กระจายไปเป็นวงกว้าง หลายๆ คนในหมู่บ้านได้มาที่บ้านอาจารย์ลี และให้เขาช่วยรักษาอาการผิดปกติต่างๆ หลายคนได้รับเชื่อข่าวประเสริฐและยอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา

วันนี้ หญิงหม้ายในเมืองอุตมไซมีวิถีชีวิตใหม่ เธอได้ช่วยเพื่อนบ้านปลูกข้าว แลกกับข้าวที่จะมาเลี้ยงสมาชิกในครอบครัว เธอไม่มีที่สำหรับจะทำกิน และไม่มียานที่แน่นอน และยังมีลูกอีก 5 คนที่ต้องเลี้ยง

โปรดอธิษฐานเผื่อหญิงหม้ายคนนี้รวมถึงครอบครัวของเธอด้วย และอธิษฐานเผื่อผู้คนในประเทศลาวด้วยเช่นเดียวกัน

ส่วนหนึ่งของเงินถวายสำหรับวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ จะถูกส่งไปช่วยสร้างโรงเรียนแอดเวนตีสในประเทศลาว ขอขอบคุณสำหรับพันธกิจการถวายของท่านที่จะมีส่วนช่วยในการประกาศพระกิตติคุณไปทั่วโลก

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่ประจำวันสะบาโตที่ 12 มีนาคม 2022 ให้อภัยคุณแม่ ตอนที่ 1

เล่าโดย ซาไมเน่ คู วัย 38 ปี ประเทศไทย

เมื่อฉันได้มอบถวายชีวิตของฉันให้กับพระเยซูคริสต์ พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ได้ช่วยเหลือจิตใจของฉันที่ดิ้นรนอยู่ในความผิดมาเป็นเวลาหลายปี ซึ่งบาปนี้ได้ผิดพระบัญญัติสิบประการที่พระเจ้าได้ให้ไว้คือ “ให้เกียรติบิดามารดาของเรา” (อพยพ 20:12)

ฉันตระหนักในความผิดบาปของตนเอง และอธิษฐานตามคำอธิษฐานของท่านดาวิดว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงตรวจค้นข้าพระองค์ และทรงรู้จักจิตใจของข้าพระองค์ ขอทรงทดสอบข้าพระองค์ และทรงรู้จักความคิดของข้าพระองค์ และขอทอพระเนตรว่ามีทางชั่วใดๆ ในข้าพระองค์หรือไม่ และขอทรงนำข้าพระองค์ไปในทางนิรันดร์” (สดุดี 139:23-24)

ปัญหานั้นจะเริ่มจากตอนที่ฉันเริ่มคบหากับผู้ชายคนหนึ่งที่มาจากบ้านเกิดของฉันในประเทศมาเลเซีย เขาไม่ใช่คริสเตียน ทำให้แม่ของฉันไม่ชอบเขา และแสดงออกอย่างชัดเจน บางครั้งแม่ทำเป็นไม่สนใจเมื่อแฟนของฉันทักทายท่านว่า “สวัสดี” เธอจะทำเหมือนไม่ได้ยินแล้วเป็นหน้าหนีเกือบทุกครั้งที่เราเจอกัน ความตึงเครียดที่เลวร้ายได้ดำเนินไปเป็นเวลานานถึงแปดปี

ฉันเองก็เป็นคนหัวแข็ง ฉันไม่สนใจความคิดเห็นของแม่ หรือไม่สนใจว่าแม่จะคิดยังไง ฉันสนุกกับการที่ทำให้แม่ลำบากใจ และในแต่ละวัน ฉันจะกลับเข้าบ้านเวลาจะไปนอนเท่านั้น เพราะไม่อยากจะใช้เวลากับแม่

ฉันเริ่มอธิษฐานขอการอภัยจากพระเจ้า และฉันขอให้พระองค์ช่วยให้ฉันรักษาพระบัญญัติข้อที่ห้า แต่ฉันก็ล้มเหลวทุกวันเป็นเวลาถึงสองปี ฉันอธิษฐานในตอนเช้า และทุกๆ ครั้งที่เดินออกมาจากห้อง ฉันเริ่มคุยกับแม่ แต่ความโมโหได้เข้าครอบงำ แม่และฉัน ไม่เคยสบตากัน แม่ทำให้ฉันรำคาญ ฉันพยายามที่จะอธิษฐานหนักขึ้น แต่ฉันก็เริ่มที่จะไม่ชอบเสียงเคาะประตูของแม่ที่มาบอกฉันว่า อาหารพร้อมแล้ว

ฉันเป็นลูกสาวที่แย่มาก และดูเหมือนว่าจะไม่มีอะไรที่จะช่วยฉันได้ ฉันหยุดที่จะคุยกับแม่เป็นเวลาสองเดือน เมื่อแม่พยายามที่จะเริ่มบทสนทนากับฉัน ฉันก็จะหันหน้าหนี ทำเป็นไม่สนใจและไม่ได้ยิน ฉันไม่รู้ว่าจะคุยกับแม่อย่างไร เห็นได้ฉันว่า ฉันไม่อาจจะให้อภัยแม่ได้

ฉันอธิษฐานมากขึ้นอีก

พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของฉันผ่านทางพระคัมภีร์ เข้าวันหนึ่ง ฉันอ่านพระคัมภีร์และพบพระคำของพระเยซูที่กล่าวไว้ใน พระธรรมมัทธิว 6:14-15 “เพราะว่าถ้าพวกท่านให้อภัยการล่วงละเมิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์จะทรงให้อภัยการล่วงละเมิดของพวกท่านด้วย แต่ถ้าพวกท่านไม่ให้อภัยการล่วงละเมิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านจะไม่ทรงให้อภัยการล่วงละเมิดของพวกท่านเหมือนกัน” หลังจากนั้นฉันได้อ่านในหนังสือ “เคล็ดลับแห่งความสุข” ซึ่งบันทึกไว้ว่า “สงครามยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีการต่อสู้มาคือ การต่อสู้กับตนเอง

การยอมถวายเป็นมอญถวายทุกสิ่งให้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า นั่นจำเป็นต้องมีการตั้งรกรากต่อสู้อันตราย แต่เราจะต้องยอมมอญถวายจิตวิญญาณของเราให้พระเจ้าที่ความบริสุทธิ์ในจิตใจจะถูกรื้อสร้างขึ้นมาใหม่ได้” (หน้า 38)

ฉันตระหนักว่า ฉันกำลังยึดติดกับบาปที่เป็นอันตราย ฉันต้องเรียนรู้ที่จะให้อภัยแม่ของฉัน แต่ฉันทำไม่ได้จริงๆ เพราะไม่สามารถถ่อมตัวและจิตใจลงยอมรับ และให้อภัยกับแม่

พระเจ้ายังคงทำงานในจิตใจของฉัน และพระองค์ทรงช่วยให้ฉันเริ่มคุยกับแม่อีกครั้ง สรรเสริญพระเจ้า มันเป็นการเริ่มต้นที่ดี แต่ฉันก็รู้ว่านี่เพิ่งเริ่มต้น และหนทางยังคงอีกยาวไกล ถึงแม้ว่าเราจะเริ่มพูดคุยกันแล้ว แต่ก็เหมือนว่าบทสนทนาจะแห้งแล้ง ขาดความรักและความอดทน ในสติปัญญาของมนุษย์เหมือนกับฉัน ฉันสามารถเขียนเหตุผลต่างๆ มากมายว่าทำไมแม่สมควรได้รับการปฏิบัติอย่างหยาบคายเช่นนี้ หลายครั้งที่ฉันคิดในใจว่า แม่ต้องได้รับบทเรียนจากการทำเช่นนี้ เพราะความสัมพันธ์ที่พังทลายนี้ไม่ใช่ความผิดของฉัน

ฉันอธิษฐานขอต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้ทำการเปลี่ยนแปลงจิตใจของฉัน แต่ถ้ามันไม่สามารถเป็นไปได้ ก็ขอให้ทรงเปลี่ยนแปลงจิตใจแม่ของฉัน ฉันจำข้อความที่เป็นที่รู้จักกันดี โดยนักเขียนที่ไม่มีชื่อเสียงกล่าวไว้ว่า “บางครั้งพระเจ้าไม่ได้เปลี่ยนแปลงสถานการณ์ของเรา เพราะพระองค์ต้องการเปลี่ยนแปลงจิตใจของเราแทน” ฉันเริ่มแน่ใจแล้วว่า พระเจ้าทรงต้องการจะเปลี่ยนแปลงฉันต่างหาก แต่อย่างไรล่ะ

ทุกวันนี้ ชาร์ไมเน่ เป็นครูสอนชั้นอนุบาลที่โรงเรียนนานาชาติแอดเวนตีสโคราช ในประเทศไทย ก่อนที่เธอจะมาสอนที่นี่ ในที่สุดเธอก็สามารถคืนดีกับแม่ของเธอได้ โปรดติดตามตอนต่อไปในวันสะบาโตหน้า

ขอบคุณสำหรับเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามเมื่อสามปีที่แล้ว ที่ทุกท่านได้ถวายสำหรับโรงเรียนที่ชาร์ไมเน่สอนอยู่ ให้ขยายการเรียนการสอนไปถึงชั้นมัธยมได้ และสร้างห้องเรียน รวมถึงตึกเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่อำนาจวันสะบาโตที่ 19 มีนาคม 2022 ให้อภัยคุณแม่ ตอนที่ 2

เล่าโดย ชาร์ไมเน่ คู วัย 38 ปี ประเทศไทย

เรื่องจากสัปดาห์ที่แล้ว หลังจากที่ชาร์ไมเน่ ยอมจำนนชีวิตของเธอต่อพระคริสต์เจ้าในประเทศมาเลเซีย เธอตระหนักว่า เธอจะต้องให้เกียรติแก่แม่ของเธอตามพระบัญญัติสิบประการในพระคัมภีร์ แต่อย่างไรละ

ฉันอธิษฐานอย่างแรงกล้าตลอดสองปีเกี่ยวกับความบาปของฉัน และบางครั้งฉันก็มีคำถามกับพระเจ้า

“โอ...พระบิดาเจ้า พระองค์จะทรงเปลี่ยนจิตใจของพระองค์อย่างไร” ฉันอธิษฐาน “ได้โปรดทำอะไรบ้างอย่างด้วยเถอะ”

พี่น้องของฉันกลับมาประเทศมาเลเซียเพื่อพบกับครอบครัวใหญ่ในช่วงปลายปี 2018 พี่สาวของฉันและสามีของเธอกลับมาจากสหรัฐอเมริกา ส่วนน้องชายคนเล็กของฉันกลับมาจากประเทศไทย มันเป็นการยากมากที่ครอบครัวใหญ่จะมารวมตัวกัน เนื่องจากแต่ละคนอยู่ห่างไกลกันมาก

น้องชายคนเล็กของฉันชื่อลูเธอร์ ที่มีอายุน้อยกว่าฉัน 11 ปี ได้สังเกตเห็นความขัดแย้งระหว่างฉันและแม่ ในวันที่เขากำลังจะบินกลับประเทศไทย เขาเขียนจดหมายสอดไว้ที่หนังสือสำหรับนมัสการตอนเช้า ฉันพบมันในเช้าวันรุ่งขึ้น ลูเธอร์ได้เขียนในจดหมายว่า:

ผมรู้สึกหนักใจเป็นอย่างมากตอนที่เขียนจดหมายฉบับนี้ ผมขอขอบคุณพระเจ้าและสรรเสริญพระองค์ที่ได้เรียนรู้ความจริงมากมาย และได้เปลี่ยนแปลงชีวิตไปในทางที่ดี ผมรู้สึกดีใจจริงๆ ที่เห็นพี่เป็นส่วนหนึ่งในพันธกิจของพระเจ้า ผมรู้สึกภูมิใจเมื่อผมมองมายังพี่ สรรเสริญพระเจ้า

หลังจากอธิษฐาน และไตร่ตรองในสภาพบาป และความไม่สมบูรณ์ของตัวเอง ผมรวบรวมความกล้าที่จะเขียนจดหมายจากใจของผมถึงพี่ เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับแม่ของพวกเรา

ผมเข้าใจว่าแม่ของเราไม่สมบูรณ์แบบพร้อม แม่ไม่มีเหตุผลในบางครั้ง และบางทีเธอก็เหมือนจะกวนประสาทเรา ใช่แล้ว แม่เป็นผู้หญิงที่พระเจ้าผู้สมบูรณ์แบบพร้อมได้มอบให้กับเรา เพื่อที่จะรัก เพื่อที่รักษาความเคารพและปฏิบัติตาม และเชื่อฟัง ผมทราบเป็นอย่างดีว่าแม่ของเรามีข้อบกพร่อง แต่แม่ก็ยังเป็นแม่ที่มีความห่วงใยให้ลูกเสมอ ความห่วงใยของแม่นั้น เราอาจจะไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าทำไมแม่ถึงทำแบบนี้ หรือทำแบบนี้เพื่ออะไร ผมกลัวว่าพี่จะไม่ตระหนักว่า พี่ก็มีทัศนคติที่รุนแรงต่อแม่ ซึ่งบางครั้งก็ไม่มีเหตุผล และแสดงออกกับแม่อย่างไม่อดทน มีความมั่นใจในตัวเองสูง ผมยังกลัวว่านี่อาจเป็นสิ่งที่กีดขวางครอบครัว ตัวพี่ เมื่อพวกเขาเห็นพี่ปฏิบัติตัว และพูดกับแม่ของเรา

อีกครั้งหนึ่ง ผมเขียนจดหมายนี้ด้วยจิตใจที่หนักหน่วง และด้วยใจที่รัก และห่วงใยพี่สาวคนนี้ ผมอาจจะไม่สามารถอธิบายทุกอย่าง อย่างชัดเจน แต่ผมเชื่อและอธิษฐานต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ทำงานในจิตใจของพี่ และให้จิตใจแห่งความปรองดองอยู่กับพี่ ดูแลตัวเองด้วยนะครับ

รักพี่มากและอธิษฐานเพื่อเสมอ

น้องชายคนเล็กของพี่

เมื่ออ่านจดหมายจบ ฉันร้องไห้นานกว่าชั่วโมง และอธิษฐานวิงวอนต่อพระเจ้าให้อภัยบาปให้กับฉัน และในเวลาเดียวกัน ฉันก็สรรเสริญพระเจ้าที่พระองค์ทรงตรัสกับฉันผ่านทางจดหมายของน้องชาย ในขณะที่ตัวฉันเองยังไม่ให้เกียรติแม่ของตัวเอง ตั้งแต่วันนั้นมา ฉันไม่สามารถขึ้นเสียงกับแม่ของฉันได้ พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของฉัน ตามพระสัญญาของพระองค์ “และเราจะให้ใจเดียวแก่เขาทั้งหลาย และเราจะใส่วิญญาณใหม่ไว้ภายในพวกเขา เราจะนำใจหินออกไปจากเนื้อของเขา และให้ใจเนื้อแก่เขาทั้งหลาย” (เอเสเคียล 11:19)

ความสัมพันธ์ที่แตกสลายของฉันกับแม่ ได้รับการฟื้นฟูด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฉันสรรเสริญพระเจ้าที่ทรงซ่อมแซมความสัมพันธ์ของแม่และฉันก่อนที่ฉันจะออกจากบ้าน หลังจากได้รับจดหมายของน้องชายทุกวัน ฉันก็ได้บินไปทางตะวันตกของประเทศมาเลเซียเพื่อเข้าร่วมการฝึกอบรมพระคัมภีร์ที่คริสตจักรเป็นคนจัดขึ้น แม่ของฉันมาส่งฉันที่สนามบิน และกล่าวคำอำลาด้วยการสวมกอดฉัน นั่นเป็นครั้งแรกในรอบสิบปีที่ฉันได้กอดกับแม่ หกเดือนผ่านไป ฉันเดินทางมาที่ประเทศไทยและเริ่มงานเป็นครูสอนชั้นอนุบาลในโรงเรียนนานาชาติ แอ็ดเวนตีสโคราช

คงไม่มีใครตำหนิฉัน ถ้าฉันออกจากบ้านโดยไม่ได้แก้ไขความขัดแย้งกับแม่ แต่พระเจ้าไม่ยอมให้บาปของฉันมีชัยเหนือพระองค์ พระเจ้าทรงรู้เวลาอันเหมาะสม พระองค์ทรงทำการอัศจรรย์ในชีวิตของฉันเพื่อให้ฉันได้ชำระบาปให้หมดจดก่อนที่ย้ายมาประเทศไทย

ขอบคุณสำหรับเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามเมื่อสามปีที่แล้ว ที่ทุกท่านได้ถวายสำหรับโรงเรียนที่ชาร์ไมเน่สอนอยู่ ให้ขยายการเรียนการสอนไปถึงชั้นมัธยมได้ และสร้างห้องเรียน รวมถึงตึกเรียนเพิ่มขึ้นด้วย และขอบคุณสำหรับคำอธิษฐานเพื่อนักเรียนในโรงเรียน และเพื่อนชาร์ไมเน่ รวมถึงครูคนอื่น ๆ ด้วย

ข่าวพันธกิจผู้ใหญ่วันสะบาโตที่ 26 มีนาคม 2022 โอกาสสุดท้ายของพระเจ้า

เล่าโดย ชาร์ไมเน่ คูวัย 38 ปี

สองสัปดาห์มาแล้วที่เราได้ยินเรื่องราวที่พระเจ้าได้ช่วยชาร์ไมเน่ให้กลับคืนดีกับคุณแม่ของเธอ วันนี้เราจะฟังว่าเธอได้มอบถวายจิตใจให้กับพระเจ้าได้อย่างไร

ฉันทำทนายพระเจ้าด้วยการอธิษฐานอย่างกล้าหาญ

“พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ขอถวายโอกาสสุดท้ายให้แก่พระองค์” ฉันอธิษฐาน “ข้าพระองค์เข้าร่วมกับหลายคริสตจักรตั้งแต่อดีตมา แต่ไม่มีคริสตจักรไหนที่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของข้าพระองค์ได้ ข้าพระองค์ยังคงล้มลง ประเด็นคืออะไรกันแน่ ข้าพระองค์ควรล้มลงอยู่แบบนี้ หรือว่าควรลุกขึ้น และพยายามที่จะกลับไปหาพระองค์ครั้งแรกครั้งเล่าหรือ ข้าพระองค์มีเพื่อนเหลืออยู่สองสัปดาห์ และข้าพระองค์ไม่ต้องการที่จะอยู่บ้าน ดังนั้น ข้าพระองค์จะไปบอกรวมการสอนพระคัมภีร์ พระบิดาเจ้า นี่เป็นโอกาสสุดท้ายของพระองค์ ถ้าสิ่งนี้ไม่เป็นผลอย่างที่คิด ข้าพระองค์พูดได้เลยว่า พระองค์จะสูญเสียข้าพระองค์ไปตลอดกาล”

ฉันเติบโตมาในครอบครัวของเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในประเทศมาเลเซีย ฉันไปร่วมนมัสการที่โบสถ์ตั้งแต่ฉันยังเป็นเด็กเล็กๆ อยู่ แต่ฉันไม่พบสันติสุขในจิตใจเลย ฉันสนุกกับการมีแฟนที่ไม่ใช่คริสเตียนถึงแปดปี ฉันสนุกกับการเป็นครูสอนดนตรีในโรงเรียนนานาชาติ แต่ฉันไม่มีสันติสุข ดังนั้นฉันเลยอธิษฐานและเข้าร่วมการศึกษาพระคัมภีร์ที่โบสถ์

เราใช้เวลาสองสัปดาห์ในการศึกษาเรื่องสถานศักดิ์สิทธิ์ ฉันไม่ได้เติบโตขึ้นจากการอ่านพระคัมภีร์ แต่ฉันไปโบสถ์เนื่องจากความเคยชิน สมาชิกโบสถ์บอกฉันว่า การเป็นเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสควรปฏิบัติตัวอย่างไร แต่ฉันไม่เคยมีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้าเลย

ในชั้นเรียนพระคัมภีร์ ฉันได้อ่านในพระธรรม เอเสเคียล 37:4-5 ซึ่งกล่าวไว้ว่า “พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า “จงเผยพระวจนะต่อกระดูกเหล่านี้ และกล่าวกับพวกมันว่า กระดูกแห้งเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์” พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้แก่กระดูกเหล่านี้ว่า “ดูสิ เราจะนำลมหายใจเข้าไปในพวกเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต” วิสัยทัศน์ของกระดูกเหล่านี้สอนให้รู้ว่าการฟื้นคืนชีพที่แท้จริงได้มาโดยได้ยินพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้น และการเป็นอยู่ของลมปราณ ซึ่งก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฉันต้องการที่จะมีสัมพันธภาพเป็นส่วนตัวกับพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน และขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์มาทำงานในจิตใจ

ฉันศึกษาเรื่องเกี่ยวกับสถานศักดิ์สิทธิ์ และได้เรียนรู้เกี่ยวกับความรักที่เสียสละของพระเจ้า ฉันเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าทรงมีอำนาจที่จะยกโทษบาปทั้งหมดของฉัน และสิ่งที่พระองค์ปรารถนาอย่างสุดซึ้ง คือการที่ได้อยู่ร่วมกับฉันตลอดไป

ความรักของพระเจ้าได้โอบกอดความว่างเปล่าและความแตกแยกในชีวิตของฉัน ฉันได้มอบหัวใจของฉันให้กับองค์พระเยซูคริสต์เจ้า และพระองค์ทรงเริ่มที่จะทำงานในชีวิตของฉัน

เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันได้เกิดขึ้นเมื่อฉันกลับไปทำงานเป็นครูสอนดนตรีให้กับนักเรียนอายุ 5-6 ขวบอีกครั้งที่โรงเรียน ฉันคาดหวังว่าจะได้ร่วมเฉลิมฉลองกับซานตาคลอส นางฟ้า และแม่แมดในชั้นเรียนดนตรี

วันหนึ่งในชั้นเรียนดนตรี ฉันนำเสนอบทเรียนการฟังและถาม ฉันให้เด็กนักเรียนหาเสียงที่บันทึกไว้ให้ตรงกับภาพที่จะแสดงออกมา เช่น นาฬิกาของคุณปู่ ค้างคาวกระพือปีก และโครงกระดูกในประสาฬผีสิง

สิ่งที่ทำให้ฉันประหลาดใจคือ เด็กนักเรียนที่เรียนดีที่สุดในสองคนของฉัน อีธานและลูคัสจะไม่เข้าร่วมในบทเรียนนี้ แรกๆ พวกเขาทั้งสองปิดหูในขณะที่ฉันเปิดเสียง และต่อมาพวกเขาปฏิเสธที่จะเข้าร่วมในการร้องเพลงเกี่ยวกับประสาฬผีสิง

ในตอนท้ายของชั้นเรียน ฉันได้ถามทั้งสองคนเกี่ยวกับเรื่องนี้

“วันนี้เกิดอะไรขึ้นกับหนูสองคน” ฉันถาม “ทำไมหนูไม่ทำในสิ่งที่ควรจะทำ”

อีธานเดินมาหาฉันแล้วพูดว่า “ผมเป็นคริสเตียนครับ ผมไม่สามารถฟังสิ่งเหล่านี้ได้” แล้วเด็กชายผู้นำสงสารก็ได้ร้องไห้ออกมา ส่วนลูคัสได้หันหน้ามาแล้วพยักหน้าให้ฉันอย่างเคร่งขรึม

มันเป็นการทำหน้าที่ร้ายแรงที่สุดเท่าที่ฉันเคยได้รับในชีวิตของฉัน พระเจ้าตรัสผ่านเด็กชายตัวเล็กๆ สองคนนี้ทำให้ฉันคิดได้ว่า “ทำไมฉันถึงสอนเด็กๆ เกี่ยวกับเรื่องมารซาตาน”

วันหยุดสองสัปดาห์ครั้งต่อไปของฉัน ฉันได้กลับไปศึกษาพระคัมภีร์อีกครั้ง และได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องของดาเนียลและเพื่อนที่มีหัวใจที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าต่อหน้ากษัตริย์เบบูคัดเนสซาร์ ฉันจดจำได้ถึงหัวใจที่สัตย์ซื่อในพระเจ้าของอีธานและลูคัส

ฉันรู้สึกได้ทันทีว่าพระเจ้าต้องการให้ฉันลาออกจางาน แต่ฉันไม่สามารถยืนได้ด้วยกำลังของตนเอง ฉันแบ่งปันเรื่องราวของฉันกับอาจารย์ผู้สอนพระคัมภีร์

“คุณได้เห็นการเป็นพยานที่ยิ่งใหญ่มากแล้ว” เขากล่าว “แต่ปัญหาก็คือ คุณไม่ได้ปฏิบัติตาม”

ในเวลาเดียวกันนั่นเอง พระเจ้าได้ตรัสกับฉันผ่านทางการนมัสการเช้า ฉันอ่านในหนังสือ “อุทาหรณ์จากคำสอนของพระเยซู” เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ปรากฏขึ้นในดวงใจ ความปลอดภัยเดียวที่ตอบสนองพวกเขาจะไม่ซ้กซ้่า เมื่อการทรงเรียกมาถึง “จงไปทำงานในส่วนองุ่นของเรา” อย่าปฏิเสธการทรงเรียก “วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์อย่าให้จิตใจของท่านคือร้อน” (ฮีบรู 4:7) มันเป็นการไม่ปลอดภัยที่จะชะลอการเชื่อฟัง เพราะคุณอาจไม่ได้รับคำเชิญอีกครั้ง” (หน้า 280)

ด้วยดวงใจที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า ทำให้ฉันสามารถเขียนจดหมายลาออกได้

ฉันกลับไปศึกษาพระคัมภีร์ต่ออีกห้าเดือน แต่ความดิ้นรนภายในได้ประทุขึ้นระหว่างความต้องการของฉันและความประสงค์ของพระเจ้า งานสอนของฉันได้รับค่าตอบแทนดี และฉันไม่สามารถจินตนาการได้ว่าฉันจะอยู่ได้อย่างไรโดยไม่มีเงิน ความปรารถนาที่จะพึ่งตัวเองได้ครอบงำฉันอีกครั้ง ฉันได้งานใหม่ที่ค่าตอบแทนสูงกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม ฉันจะต้องทำงานในวันสะบาโตเป็นครั้งคราว

เมื่อฉันไปขอคำแนะนำจากศิษยาภิบาล เขาบอกกับฉันอย่างตรงไปตรงมาว่า “คุณเพิ่งออกจากงานก่อนหน้านี เพราะขัดกับหลักความเชื่อ แต่ตอนนี้คุณก็กลับเข้าไปอีกจนได้”

ไม่ว่าจะเจอเรื่องที่ยิ่งใหญ่ขนาดไหน แต่พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่า พระองค์ไม่เคยยอมให้ฉันเผชิญหน้ากับการทดลองที่ฉันไม่สามารถจะเอาชนะได้ ด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ ในนาที่เกือบสุดท้าย พระเจ้าทรงเปิดประตูที่ไม่คาดฝันให้กับฉัน มีคนเสนองานเป็นครูสอนเด็กอนุบาลที่โรงเรียนนานาชาติแอดเวนตีส์โคราช ในประเทศไทย

ฉันประหลาดใจในเวลาของพระองค์อย่างมาก และฉันก็นึกถึงพระคำรัสของพระองค์ที่ว่า “เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้แหละ “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไร ทางของเราก็กสูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็กสูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น” (อิสยาห์ 55:8-9)

พระเจ้าทรงแสนดี พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของฉัน ให้ฉันยังคงสามารถสอนดนตรี หลังจากเป็นครูสอนเด็กอนุบาลอยู่สองปี ฉันได้เลื่อนขั้นเป็นหัวหน้าแผนกดนตรีที่โรงเรียนแอดเวนตีส์ ฉันไม่เคยอยู่อย่างสงบสุข หรือจิตใจเต็มไปด้วยความสุขเลย พระเจ้าทรงสามารถเอาชนะใจฉัน และตอนนี้เป็นการปรารถนาของฉันที่จะนำวิญญูที่หลงทางกลับมาสู่ความงดงามแห่งความรักของพระองค์

ขอบคุณสำหรับเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของท่านเมื่อสามปีที่แล้วที่ได้ช่วยโรงเรียนนานาชาติแอดเวนตีส์โคราช ที่ชาร์ไมเน่ทำงานอยู่ ให้ขยายการเรียนการสอนไปถึงชั้นมัธยมได้ และสร้างห้องเรียน รวมถึงตึกเรียนเพิ่มขึ้นด้วย ในสะบาโตที่สิบสามนี้ เงินถวายจะถูกส่งไปช่วยเผยแพร่พระกิตติคุณทั่วทั้งสำนักงานภาคเอเชีย-แปซิฟิกใต้ ขอขอบคุณสำหรับเงินถวายของท่านในสะบาโตที่สิบสามนี้

